

Vergaderjaar 1985–1986

19394

Opheffing van de organisatie bescherming bevolking en het treffen van enige daarmee verband houdende voorzieningen

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING³

I. ALGEMEEN

§ 1. Inleiding

Dit wetsvoorstel is een essentieel onderdeel van de wettelijke voorzieningen, die moeten worden getroffen om uitvoering te geven aan de plannen tot reorganisatie van de rampenbestrijding. Deze reorganisatie is een langlopend proces, waarvoor de basis is gelegd in de brief, die de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken op 14 mei 1980 naar de Tweede Kamer heeft gezonden (Kamerstukken II, 1979–1980, 15 817, nr. 5). In deze brief zijn de hoofdlijnen van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie uiteengezet. Daar is aan toegevoegd dat in de nieuwe opzet van de rampenbestrijding de organisatie Bescherming Bevolking kan worden opgeheven. Nadien hebben opeenvolgende bewindslieden de uitgangspunten voor de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie in brieven aan de Tweede Kamer nader uitgewerkt¹. Bij brief van 4 mei 1984, Kamerstukken II, 1983–1984, 18 100, hoofdstuk VII, nr. 47, heb ik de Tweede Kamer in kennis gesteld van de definitieve eindstructuur van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie².

Met betrekking tot de wetgeving heb ik er in mijn brief van 16 september 1983 op gewezen dat naar mijn mening een zeer nauwe samenhang bestaat tussen enerzijds de Intrekkingswet BB en anderzijds de Rampenwet en de Brandweerwet, met dien verstande dat de Intrekkingswet pas in werking kan treden na inwerkingtreding van Rampenwet en Brandweerwet; beide laatste wetsvoorstellen zouden bovendien nog moeten worden aangevuld met bepalingen, die betrekking hebben op de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden. Aan deze laatste voorwaarde is inmiddels voldaan. Tijdens de schriftelijke behandeling van beide wetsvoorstellen door de Tweede Kamer zijn deze bij nota van wijziging, gevoegd bij de memorie van antwoord inzake de ontwerp-Brandweerwet respectievelijk de nota naar aanleiding van het eindverslag inzake de ontwerp-Rampenwet, aangevuld met bepalingen die betrekking hebben op buitengewone omstandigheden. De Rampenwet (Stb. 1985, 88) en de Brandweerwet 1985 (Stb. 1985, 87) zijn op 1 maart 1985 in werking getreden met uitzondering van die onderdelen, die betrekking hebben op buitengewone omstandigheden. De desbetreffende artikelen zullen in werking kunnen treden bij intrekking van de Wet bescherming bevolking c.a.

¹ Zie brieven van 24 april 1981, Kamerstukken II, 1980–1981, 16 752, nr. 1, van 7 december 1981, Kamerstukken II, 1981–1982, 17 220, nr. 2 en van 16 september 1983, Kamerstukken II, 1982–1983, 17 220, nr. 7.

² Bij brief van 8 maart 1985, Kamerstukken II, 1984–1985, 18 600, hoofdstuk VII, nr. 52, is de Tweede Kamer ingelicht over de voortgang van de reorganisatie van de rampenbestrijding.

³ Een omvangrijke correspondentie ligt op de bibliotheek ter inzage.

Het hiervoor gestelde ten aanzien van de samenhang tussen de Rampenwet, de Brandweerwet en de Intrekkingswet BB vindt steun in de motie-Mateman (Kamerstukken II, 1983-1984, 18 100, hoofdstuk VII, nr. 15), ingediend bij de behandeling van de begroting van Binnenlandse Zaken op 18 oktober 1983 en aanvaard op 28 februari 1984. Ook ik ben van mening dat een lacune in de bevoegdhedenstructuur ten aanzien van de rampenbestrijding en operationele risico's zoveel mogelijk dienen te worden beperkt. Doordat de Rampenwet en de Brandweerwet 1985 in hun geheel van kracht zullen zijn bij inwerkingtreding van de Intrekkingswet BB, wordt voor een belangrijk deel voorkomen dat de door de Tweede Kamer ongewenste situatie zich zou kunnen voordoen.

Naar het zich thans laat aanzien zal de Wet geneeskundige hulpverlening bij rampen in werking treden nadat de Intrekkingswet BB in werking is getreden. Enkele adviesinstanties hebben daaruit de conclusie getrokken dat op dat moment een lacune zou ontstaan voor wat betreft de geneeskundige hulpverlening. Hierover kan het volgende worden opgemerkt. De operationele betekenis van de BB is reeds sterk teruggelopen in het perspectief van de opheffing van die organisatie. Zo worden reeds geruime tijd geen noodwachtplichtigen meer ingelijfd en vinden er geen opleidingen en oefeningen meer plaats. In nauw overleg met mijn ambtgenoot van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en het Nederlandse Rode Kruis is bewerkstelligd dat de hieruit voortvloeiende lacune in de geneeskundige hulpverlening zo beperkt mogelijk wordt gehouden: de basisgezondheidsdiensten, die vooruitlopend op de inwerkingtreding van de wettelijke regeling met betrekking tot de basisgezondheidsdiensten op initiatief van de gemeenten reeds tot stand zijn gekomen, en het Rode Kruis leggen zich thans, aan de hand van een in gezamenlijk overleg vastgesteld activiteitenplan voor de opbouw van de geneeskundige hulpverleningsorganisatie, toe op de nieuwe taken. De ontwerp-wet geneeskundige hulpverlening bij rampen bevindt zich in de afrondende fase van interdepartementale voorbereiding en zal naar verwachting binnenkort aan de adviesorganen kunnen worden voorgelegd. Dat wetsvoorstel heeft overigens niet alleen betrekking op buitengewone, maar ook op normale omstandigheden: ook in de reeds veel langer bestaande lacune voor wat betreft de organisatie van de geneeskundige hulpverlening in normale omstandigheden wordt in het wetsvoorstel voorzien. Het wetsvoorstel dat een regeling biedt voor de rechtspositie van rampbestrijders is inmiddels voorgelegd aan mijn ambtgenoot van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Naast de hiervoor beschreven voortgang op het gebied van de wetgeving en de opbouw van de geneeskundige hulpverleningsorganisatie, worden ook vorderingen gemaakt in de opbouw van het aandeel van de regionale brandweren in de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie. Op 10 juli 1985 heb ik een regeling vastgesteld ter uitvoering van artikel 27 van de Brandweerwet 1985. Dit artikel schrijft voor dat de regionale brandweren zich, volgens door de Minister van Binnenlandse Zaken te stellen regels, moeten voorbereiden op de uitvoering van de taken met betrekking tot buitengewone omstandigheden, die in artikel 3 van de Brandweerwet 1985 aan de regionale brandweren worden opgedragen. In bedoelde regeling (Stcrt. 1985, 136) is bepaald dat de regionale brandweren binnen zes maanden een overzicht moeten opstellen dat als draaiboek de basis kan zijn waarop de voorbereiding op de uitvoering van de taken van de brandweer in buitengewone omstandigheden ter hand wordt genomen.

In het tweede Voortgangsrapport reorganisatie rampenbestrijding (zie noot 2 op blz. 1) is er op gewezen dat in vele regio's met de opstelling van dergelijke draaiboeken een begin is of wordt gemaakt. Met de regeling van 10 juli 1985 is dan ook beoogd aan te sluiten op die reeds in gang gezette en door mij zeer gewaardeerde initiatieven. Inmiddels is de termijn van zes maanden, waarbinnen de regionale brandweren het draaiboek moeten vaststellen, verstreken. Mij is gebleken dat in deze

periode belangrijke vorderingen met betrekking tot de totstandkoming van de draaiboeken zijn gemaakt. Een aantal draaiboeken is mij inmiddels reeds toegezonden.

Ik ben mij ervan bewust dat zonder financiële steun van de rijksoverheid de opstelling van draaiboeken zonder gevolg zal blijven; inmiddels is aan de Raad van State een ontwerp-algemene maatregel van bestuur ter advisering voorgelegd die voorziet in de mogelijkheid rijksbedragen beschikbaar te stellen aan de regionale brandweren die zich aan de hand van het door hen vastgestelde draaiboek voorbereiden op de nieuwe taken.

Het thans voorliggende wetsvoorstel verschilt op een aantal punten van het wetsvoorstel, waarmee de ministerraad in december 1984 heeft ingestemd. Dat wetsvoorstel is in januari 1985 tegelijkertijd ter advisering aan de Raad van State, andere daarvoor in aanmerking komende adviesinstanties, de Commissie voor georganiseerd overleg voor noodwacht-personeel (CGON) en het bevoegd gezag van de noodwachten voorgelegd. Met deze procedure beoogde ik de periode tot de indiening van het wetsvoorstel bij de Tweede Kamer te bekorten, waarbij het in mijn voornemen lag de ontvangen adviezen tegelijk met het advies van de Raad van State in beschouwing te nemen. De uitgebrachte adviezen zijn alle aan de Raad beschikbaar gesteld opdat het college deze bij het opstellen van zijn advies zou kunnen betrekken.

Het overleg met de CGON dat in de periode februari-juli 1985 heeft plaatsgevonden, heeft zoals in hoofdstuk IV is uiteengezet geleid tot enkele wijzigingen in het reeds aan de Raad van State voorgelegde wetsvoorstel, in verband waarmee dat wetsvoorstel is vervangen door een nieuw wetsvoorstel. De op dat moment reeds ontvangen adviezen zijn daarbij met het oogmerk de inmiddels ontstane vertraging in de adviesfase niet verder te laten oplopen buiten beschouwing gelaten. Bij het opstellen van het nader rapport naar aanleiding van het advies van de Raad van State zijn de overige adviezen betrokken.

Aan het slot van deze inleiding is een woord van dank op zijn plaats jegens allen – beroeps-, zowel als plichtnoodwachters en vrijwillige noodwachters –, die zich in de organisatie Bescherming Bevolking op enigerlei wijze dienstbaar hebben gemaakt. Ik realiseer mij ten volle dat met name voor het beroepspersoneel van de organisatie Bescherming Bevolking een onzekere situatie is ontstaan, nadat in 1980 de plannen tot reorganisatie van de rampenbestrijding bekend waren gemaakt en nadat gebleken was dat de Tweede Kamer in grote meerderheid met deze plannen – die opheffing van de BB impliceren – instemde. veel waardering heb ik voor het feit dat het beroepspersoneel zich desondanks steeds is blijven inzetten voor het doel, waarvoor de organisatie Bescherming Bevolking destijds is opgericht.

§ 2. Doelstelling van het wetsvoorstel

De doelstelling van het wetsvoorstel is tweeledig. Het wetsvoorstel strekt er in de eerste plaats toe de opheffing van de organisatie Bescherming Bevolking te effectueren. Daarvoor is allereerst nodig dat de regelgeving, die de basis vormt voor de organisatie (de Wet bescherming bevolking (Stb. 1952, 404), de Wet op de noodwachten (Stb. 1971, 61) – zij het gedeeltelijk: de titels II en III vormen mede de rechtspositie van de noodwachters en worden op een later tijdstip ingetrokken –) wordt ingetrokken (artikel 2). Hiermee kan echter niet worden volstaan. De kern van de organisatie Bescherming Bevolking wordt gevormd door de kringen. Deze kringen zijn door de gemeenten ingesteld in gemeenschappelijke regelingen, die de gemeenten – aangewezen in het Kringenbesluit – ter uitvoering van de wettelijke opdracht in artikel 14 van de Wet bescherming bevolking zijn aangegaan. Intrekking van de Wet bescherming bevolking en van het Kringenbesluit doet weliswaar de opdracht een

gemeenschappelijke regeling te sluiten vervallen, maar tast bestaande gemeenschappelijke regelingen en de rechtspersonen, die in deze regelingen zijn ingesteld, niet aan. Om te bereiken dat de kringen worden ontbonden is derhalve nodig dat de gemeenschappelijke regelingen worden opgeheven. Het wetsvoorstel voorziet hierin. In artikel 3 wordt bepaald dat de gemeenschappelijke regelingen van rechtswege vervallen en dat de kringen van rechtswege ontbonden zijn op de datum van inwerkingtreding van onderhavig wetsvoorstel. Met de verantwoordelijkheid voor de feitelijke liquidatie worden in artikel 4 de kringraad en in artikel 6 – in het geval van gemeenten, die niet behoren tot een kring – het bestuur van de gemeente belast.

De hiervoor genoemde artikelen zijn op zich zelf toereikend om de opheffing en de liquidatie van de kringen te bewerkstelligen. Zonder nadere wettelijke voorschriften zouden de kringraad c.q. het bestuur van de gemeente, die niet behoort tot een kring, de liquidatie geheel naar eigen inzicht en binnen een door betrokken instanties te bepalen tijdsbestek kunnen (doen) uitvoeren. Hetzelfde geldt voor de commissaris van de Koningin, die – als het bevoegd gezag van de provinciale noodwacht – verantwoordelijk is voor en belast met de liquidatie daarvan.

Ik heb het echter, anders dan enkele adviesorganen die er voor gepleit hebben dat het bevoegd gezag van de noodwachten de liquidatie geheel naar eigen inzicht kan regelen, noodzakelijk geoordeeld in het wetsvoorstel een aantal bepalingen op te nemen, die het bevoegd gezag bij de liquidatie in acht moet nemen. Deze noodzaak vloeit enerzijds voort uit het eigensoortige karakter van de opheffing van de BB en anderzijds uit het feit dat die opheffing geen op zich zelf staande operatie is maar onderdeel vormt van de reorganisatie van de rampenbestrijding. Bij beide aspecten spelen tevens de belangen van het BB-personeel een rol.

Het eigensoortige karakter van de opheffing van de BB is een gevolg van de specifieke positie van de BB. De organisatie bescherming bevolking is door de wetgever in het leven geroepen; de kringen, die met de rijksnoodwacht, de provinciale noodwachten en enkele gemeentelijke noodwachten de organisatie bescherming bevolking vormen, zijn ingesteld bij gemeenschappelijke regelingen die de gemeenten op aanwijzing van de wetgever zijn aangegaan. Het Rijk heeft ook steeds in vergaande mate verantwoordelijkheid gedragen voor de instandhouding van de BB. Het overgrote deel van de kosten van deze organisatie zijn door het Rijk gefinancierd. De bemoeienis van het Rijk komt voorts tot uiting in de voorschriften, plannen en andere regels die van rijkswege zijn gesteld. Op het personeel van de BB is niet, zoals gebruikelijk bij personeel dat in dienst is van een samenwerkingsorgaan, de rechtspositieregeling van een der deelnemende gemeenten van toepassing: er zijn daarentegen landelijke, centraal vastgestelde rechtspositieregelingen voor het BB-personeel.

Gelet op de geschetste nauwe betrokkenheid van de wetgever en het Rijk bij totstandkoming en instandhouding van de BB acht ik het niet juist indien deze zich, nu het handelt om opheffing van deze organisatie, terughoudend zouden opstellen en de liquidatie van de BB met alle daaruit voortvloeiende lasten aan het bevoegd gezag van de noodwachten zouden overlaten. Om deze reden is in het wetsvoorstel aan het Rijk een belangrijke rol ten aanzien van de liquidatie van de BB toegekend: zo wordt het herplaatsingsonderzoek op landelijk niveau gecoördineerd en gestuurd, komt het na afloop van de liquidatiefase niet herplaatsbare personeel nog een half jaar onder gezag van de Minister van Binnenlandse Zaken, neemt het Rijk de financiële lasten met betrekking tot wachtgelden en overige financiële voorzieningen met betrekking tot het personeel voor zijn rekening en vergoedt het Rijk aan betrokken overheden de liquidatiekosten. De bepalingen met betrekking tot het personeel die in het wetsvoorstel zijn opgenomen strekken er tevens toe het beroepspersoneel van de noodwachten garanties te bieden voor een uniforme behandeling.

Het tweede argument dat er voor pleit om in het wetsvoorstel bepalingen ter zake van de liquidatie op te nemen, heeft betrekking op de totstandkoming van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie. Ik ben van oordeel dat het wetsvoorstel geen onduidelijkheid mag creëren over de termijn, waarbinnen de BB opgeheven dient te zijn. In de inleiding van deze memorie is er reeds op gewezen dat belangrijke vorderingen zijn gemaakt in de totstandkoming van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie. Ik acht het van groot belang dat hierin geen vertraging ontstaat. Vertraging is denkbaar indien langer dan strikt noodzakelijk is enerzijds de BB in staat van liquidatie en anderzijds de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie in staat van opbouw verkeert; in dat geval legt de BB immers onnodig beslag op een deel van het budget voor de rampenbestrijding dat dan niet voor de nieuwe organisatie kan worden aangewend. Het is voorts van groot belang voor het BB-personeel indien de liquidatie zich in korte tijd zal voltrekken. Een groot deel van dit personeel zal immers bij de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie kunnen worden herplaatst. Ik acht het niet juist dat zij, indien het wetsvoorstel de mogelijkheid open zou laten dat de liquidatie langere tijd gaat duren, niet in de gelegenheid worden gesteld hun nieuwe functie te aanvaarden. Om deze redenen zijn in het wetsvoorstel termijnen opgenomen waarbinnen de liquidatie in beginsel moet zijn voltooid. Voorts zijn bepalingen opgenomen met betrekking tot de overgang van de goederen die in eigendom zijn van de BB-kringen. Op deze bepalingen kom ik in § 3 van deze toelichting terug.

De voorschriften, die in het wetsvoorstel gegeven worden voor wat betreft het personele aspect van de opheffing van de BB, hebben uiteraard ook betrekking op het personeel van de provinciale noodwachten. Aangezien de roerende zaken, die bij de provinciale noodwachten aanwezig zijn, in hoofdzaak rijkseigendommen zijn, die bij de liquidatie derhalve aan het Rijk zullen worden teruggegeven, zijn geen afzonderlijke bepalingen nodig voor het materiële aspect van de liquidatie van de provinciale noodwachten. Op de provinciale commandoposten, die wel eigendom zijn van de provincie, kom ik terug in de volgende paragraaf.

§ 3. Hoofdpijnen van het wetsvoorstel

Op basis van de in de vorige paragraaf beschreven doelstellingen van het wetsvoorstel kunnen de hoofdpijnen ervan als volgt worden geschetst.

HOOFDSTUK II

In het enige artikel van dit hoofdstuk worden de wetten en uitvoeringsbesluiten ingetrokken, die de basis vormen voor de organisatie bescherming bevolking. De kern van deze regelgeving ligt bij de Wet bescherming bevolking.

Ik heb overwogen of volstaan zou kunnen worden met gedeeltelijke intrekking van de Wet bescherming bevolking. Die wet bevat namelijk niet alleen bepalingen, die betrekking hebben op de organisatie Bescherming Bevolking, maar ook bepalingen die zien op de bescherming van de bevolking als zodanig. Ik ben tot de conclusie gekomen dat gedeeltelijke intrekking van de Wet bescherming bevolking niet de voorkeur verdient. Niet alle bepalingen van de Wet bescherming bevolking hebben, zoals gezegd, rechtstreeks betrekking op de organisatie Bescherming Bevolking, doch zij moeten daarmee wel in relatie worden gezien. De Wet bescherming bevolking en de organisatie hangen ten nauwste samen: de wet kan bezwaarlijk van de organisatie worden losgedacht. Om deze reden dienen ook de artikelen van de Wet bescherming bevolking, die niet betrekking hebben op de organisatie doch die wel de bescherming van de bevolking als doelstelling hebben, te vervallen. Een uitzondering is hierbij gemaakt voor de artikelen 4, tweede lid, 7 en 29. Deze artikelen vormen tesamen

met het Besluit bescherming gas- en electriciteitsbedrijven (Stb. 1957, 580) en het Besluit bescherming waterleidingbedrijven (Stb. 1958, 147) het geheel van regels dat betrekking heeft op de bescherming van ondernemingen en openbare nutsbedrijven. Deze regelgeving dient in stand te blijven totdat hiervoor een andere wettelijke voorziening tot stand is gekomen. Ik verwijs overigens naar de toelichting op artikel 30. Naast intrekking van de in artikel 2 genoemde regelgeving zal een aantal andere wetten, waarin de begrippen bescherming van de bevolking, noodwacht, noodwachter e.d. voorkomen moeten worden gewijzigd. Een wetsvoorstel tot aanpassing van bestaande wetgeving in verband met het verdwijnen van deze begrippen zal op korte termijn ter advisering aan de Raad van State worden voorgelegd.

HOOFDSTUK III

In § 2 van deze toelichting is uiteengezet op welke gronden ik van oordeel ben dat het wetsvoorstel het kader moet aangeven waarbinnen de liquidatie zich zal dienen te voltrekken en tevens termijnen moet stellen waarbinnen de liquidatie in beginsel moet zijn voltooid. Kern-artikel in dit verband is artikel 3, waarin wordt bepaald dat de gemeenschappelijke regelingen die ter uitvoering van artikel 14 van de Wet bescherming bevolking zijn aangegaan, van rechtswege vervallen op de datum van inwerkingtreding van de wet.

Indien volstaan zou worden met intrekking van de regelgeving, genoemd in artikel 2, zou het moment van opheffing van de gemeenschappelijke regeling en ontbinding van de kring immers afhankelijk worden van de snelheid, waarmee de kringraad, na intrekking van het Kringenbesluit, een besluit tot opheffing van de gemeenschappelijke regeling neemt. Niet alleen zou op deze manier de opheffing van de organisatie Bescherming Bevolking in de tijd gemeten behoorlijk kunnen uitlopen, tevens zou het hierdoor niet mogelijk zijn specifieke regels – waarvan ik de noodzaak hiervoor reeds heb aangegeven – met termijnen te stellen ten aanzien van de liquidatie van de kringen.

Omdat het vervallen van de gemeenschappelijke regelingen geen consequenties heeft voor de rechtspersonen, die in die regelingen zijn ingesteld (de kringen), wordt tevens bepaald dat deze van rechtswege zijn ontbonden op het moment van inwerkingtreding van deze wet. Analoog aan het bepaalde in artikel 23, eerste lid van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, wordt in het derde lid van artikel 3 bepaald dat de kringen na ontbinding voortbestaan voor zover en voor zolang dit nodig is voor de liquidatie; de uiterste termijn is hierbij bepaald op zes maanden na de datum van inwerkingtreding van de wet. Hiermee wordt allereerst beoogd buiten twijfel te stellen dat de kring zich vanaf het moment van inwerkingtreding van de wet niet langer mag toeleggen op het doel waarvoor de kring is ingesteld, namelijk de bescherming van de bevolking. Het enige doel, waarvoor de kring nadien nog bestaat en waarvoor de kringraad nog verplichtingen mag aangaan, is de uitvoering van de liquidatie. In het licht van het in § 2 gestelde dat de wet duidelijkheid dient te verschaffen over de datum waarop de organisatie Bescherming Bevolking zal zijn opgeheven, wordt er in het wetsvoorstel voorts in beginsel van uitgegaan dat de liquidatie zes maanden na de datum van inwerkingtreding van de wet zal zijn voltooid. Na deze termijn houden de kringen derhalve in alle opzichten op te bestaan.

Een termijn van zes maanden voor de liquidatie wordt voldoende geacht. In een groot aantal kringen zijn namelijk reeds maatregelen getroffen ter voorbereiding op de aanstaande opheffing van de BB en vindt daarover overleg plaats met de diensten en instanties, die deel uitmaken van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie. Deze werkwijze leidt er toe dat na inwerkingtreding van de wet de liquidatie terstond ter

hand kan worden genomen. Voorts is van de zijde van het Ministerie van Binnenlandse Zaken in samenwerking met enkele hoofden BB een modelactiviteitenoverzicht voor de liquidatie opgesteld, dat vervolgens in het Landelijk Contact van Hoofden bescherming bevolking is besproken. In dit overzicht zijn alle aspecten, waaraan bij de liquidatie aandacht moet worden geschonken, nauwkeurig aangegeven. Tot slot zij gewezen op het feit dat het herplaatsingsonderzoek door de landelijk coördinator herplaatsing BB-personeel reeds geruime tijd gaande is; dit uiterst belangrijke onderdeel van de liquidatieproblematiek zal bij inwerkingtreding van de wet reeds voor een groot deel geregeld zijn.

Gelet op het voorgaande acht ik een termijn van zes maanden voor de liquidatie toereikend; ik realiseer mij dat wellicht een enkel onderdeel van de liquidatie niet binnen die periode kan worden afgewikkeld. Zulks zal zich vermoedelijk met name kunnen voordoen ten aanzien van de onroerende goederen die de BB in eigendom heeft. In het geval dat de liquidatie na zes maanden nog niet is voltooid, verschuift de verantwoordelijkheid voor de liquidatie na die termijn van de kringraad naar het bestuur van de gemeente, waar de kring zijn zetel heeft. Hiervoor is gekozen omdat, indien de liquidatie na zes maanden nog niet is voltooid, dit zoals gezegd vermoedelijk zijn oorzaak zal vinden in de omstandigheid dat vanwege de situatie op de onroerend goed-markt het onroerend goed moeilijk verkoopbaar is en in de meeste kringen de onroerende goederen die de kring in eigendom heeft, op het grondgebied van de zetelgemeente liggen.

Om in het kader van de liquidatie rechtshandelingen en ook de overige voor de liquidatie noodzakelijke handelingen te kunnen verrichten, dient het bestuur van de zetelgemeente te kunnen beschikken over de vermogensbestanddelen van de kring. Daartoe is in artikel 5, tweede lid, een regeling opgenomen. Dit laat echter onverlet de regeling voor de verdeling van de liquidatiesaldi, die in de artikelen 8 tot en met 10 is opgenomen. Indien de zetelgemeente de liquidatie voortzet en voltooit, wordt voor wat betreft de verdeling van het liquidatiesaldo dezelfde regeling gevolgd als voor het geval de liquidatie door de kring wordt voltooid.

Nadat de feitelijke liquidatie geheel is voltooid, stelt de instantie, die met de liquidatie is belast, binnen een maand de liquidatierekening voorlopig vast. Met de liquidatierekening wordt bedoeld het overzicht van activa en passiva. Dit overzicht zal resulteren in een positief, dan wel een negatief liquidatiesaldo. Een aantal factoren zal bepalend zijn voor de hoogte van het liquidatiesaldo: onder meer de situatie op de onroerend-goedmarkt, die van invloed zal zijn op de verkoop van onroerende goederen en het afkopen van bij voorbeeld huurcontracten. Ook de reserves, waarover de noodwachten op de datum van inwerkingtreding van de wet beschikken, zullen van invloed zijn op de hoogte van het liquidatiesaldo. Voor een inzicht in de omvang van deze reserves per 31 december 1982 verwijs ik naar mijn antwoord op vragen van de leden van de Tweede Kamer Lankhorst en Stoffelen (kamerstukken II, 1983-1984, Aangangsel Handelingen, nr. 1018). Ik acht het redelijk dat dit saldo wordt verdeeld over het Rijk en de in de kring deelnemende gemeenten, aangezien de inkomsten van de kringen gedurende een lange reeks van jaren hebben bestaan uit bijdragen van het Rijk – op grond van de Wet bijdragen bescherming bevolking en verplaatsing bevolking 1961 (Stb. 121) (Bijdragenwet BB) – en van de in de kring deelnemende gemeenten.

De Raad voor de gemeentefinanciën heeft in zijn advies over het wetsvoorstel gesteld het principiële onjuist te vinden dat liquidatiesaldi van een organisatie die voor een belangrijk deel van rijkswege met een genormeerde doeluitkering is gefinancierd, voor een evenredig deel ten goede komen van het Rijk. Voorts is er door een aantal adviesorganen op gewezen dat door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken in 1980 en 1981 in brieven aan de Tweede Kamer ter zake van de bestemming van de liquidatiesaldi andere verwachtingen zijn gewekt. In deze brieven

is namelijk het standpunt ingenomen dat de liquidatiesaldi ten bate of ten laste van de in de gemeenschappelijke regelingen deelnemende gemeenten zouden komen.

De constatering dat er in deze een koerswijziging heeft plaatsgevonden is juist. Deze wijziging hangt samen met de verlaging van het budget voor de rampenbestrijding van 137 naar 105 mln. per jaar, waartoe de ministerraad in juli 1983 heeft besloten. Bij het opstellen van het onderhavige wetsvoorstel speelden twee door toenmalige bewindslieden van Binnenlandse Zaken gedane toezeggingen een rol namelijk de toezegging dat de liquidatiesaldi ten gunste of ten laste van de gemeenten zouden komen en de toezegging dat de uit de wachtgeldvoorziening voortvloeiende kosten voor rekening van het Rijk zouden komen. Voor mij stond vast dat, indien de kosten van wachtgelden voor rekening zouden moeten komen van het budget voor de rampenbestrijding, dit een zodanig beslag zou leggen op dit budget dat de reorganisatie van de rampenbestrijding daardoor ernstig in gevaar zou komen. Ik ben derhalve tot de conclusie gekomen dat het binnen het gegeven financiële kader niet mogelijk is beide toezeggingen tegelijk na te komen. Er moest derhalve worden afgewogen aan welke toezegging prioriteit zou worden verleend. Bij die afweging heeft het kabinet overwogen dat de toezegging met betrekking tot de wachtgelden in het belang is van het personeel van de noodwachten. Niet-nakoming van deze toezegging zou bovendien lasten met zich meebrengen voor alle gemeenten en provincies, terwijl niet-nakoming van de toezegging met betrekking tot de liquidatiesaldi slechts een beperkt aantal kringen aangaat, waarbij het een niet individualiseerbaar voordeel voor een beperkt aantal gemeenten betreft. Naar in antwoord op eerdergenoemde kamervragen is medegedeeld is het merendeel van de op 31 december 1982 bij de gezamenlijke kringen aanwezige reserves namelijk in handen van een zeer beperkt aantal kringen.

Vervolgens is bezien of tegen terugvloeiing van de liquidatiesaldi naar onder meer het Rijk principiële bezwaren zouden zijn aan te voeren. In § 2 van deze toelichting is reeds uitvoerig ingegaan op de nauwe betrokkenheid van het Rijk bij de organisatie bescherming bevolking en is uiteengezet dat de rechtstreekse financiering van de kringen daarvan een onderdeel vormt. Vanuit die achtergrond moet de voorgestelde regeling voor de verdeling van de liquidatiesaldi worden bezien. Als bedacht wordt dat de kringen deel uitmaken van een één- en ondeelbare organisatie met onderdelen op rijks-, provinciaal en gemeentelijk c.q. kringniveau voor het geheel waarvan het Rijk in vergaande mate financiële verantwoordelijkheid heeft gedragen, acht ik het in dit geval ten principale gerechtvaardigd dat door middel van de voorgestelde regeling de liquidatiesaldi terugvloeien naar de instanties die de organisatie hebben gefinancierd. De omvang van de liquidatiesaldi wordt immers mede bepaald door de mate waarin het bevoegd gezag de bijdragen, die op grond van artikel 3 van de Bijdragenwet BB door het Rijk zijn verstrekt, voor het in de wet bepaalde doel heeft aangewend.

De regeling met betrekking tot de verdeling van de liquidatiesaldi, opgenomen in de artikelen 8, 9 en 10, kent twee fasen. Allereerst bepalen gedeputeerde staten, aan wie de voorlopige liquidatierekening ter definitieve vaststelling wordt toegezonden, de verhouding tussen het totaal van de op grond van de Bijdragenwet BB verstrekte rijksbijdragen in de algemene kosten en het totaal van alle gemeentelijke bijdragen, die sinds de datum van inwerkingtreding van de Bijdragenwet Bescherming Bevolking (21 februari 1962) beschikbaar zijn gesteld. De vergoedingen die op declaratiebasis zijn verstrekt worden derhalve buiten beschouwing gelaten; deze zijn immers niet van invloed op de hoogte van het liquidatiesaldo.

Naar bedoelde verhouding stellen gedeputeerde staten vervolgens vast welk deel van het liquidatiesaldo ten gunste of ten laste van het Rijk en welk deel ten gunste of ten laste van de gezamenlijke in de kring deelne-

mende gemeenten komt. Gedeputeerde staten brengen derhalve een tweedeling aan in het liquidatiesaldo. De feitelijke toedeling in geval van een positief saldo geschiedt door de instantie, die over het saldo beschikt. Dit is de kringraad of, indien de toedeling van het saldo later dan binnen zes maanden na de datum van inwerkingtreding van de wet plaatsvindt, het bestuur van de gemeente, waar de kring zijn zetel heeft. Dit gemeentebestuur beschikt op grond van het bepaalde in artikel 5, tweede lid, over het saldo.

Toedeling van het positieve saldo geschiedt door storting op rijksrekening van het deel van het saldo, dat volgens het besluit van gedeputeerde staten, voor het Rijk is bestemd. Het deel van het saldo, dat bestemd is voor de gemeenten, wordt over deze verdeeld naar rato van het inwonertal op 1 januari van het jaar, voorafgaand aan het jaar waarin deze wet in werking treedt. Voor deze verdeelsleutel is gekozen omdat ook de omvang van de gemeentelijke bijdragen aan de kring is gerelateerd aan het aantal inwoners.

In geval van een negatief liquidatiesaldo doen gedeputeerde staten aan de hand van de hiervoor beschreven door het college berekende verhouding tussen rijksbijdragen en gemeentelijke bijdragen, mededeling aan het Rijk en de gemeenten welk bedrag door hen moet worden betaald ter vereffening van het negatieve saldo. Het bedrag dat door de gezamenlijke gemeenten moet worden opgebracht, wordt daartoe door gedeputeerde staten door middel van het inwonertal-criterium opgesplitst in bedragen, die door de afzonderlijke gemeenten moeten worden betaald.

Bij de gemeenten, die niet behoren tot een kring, vindt toedeling van een positief liquidatiesaldo en vereffening van een negatief liquidatiesaldo op overeenkomstige wijze plaats. Het bedrag dat ten goede of ten laste komt van het Rijk c.q. de betrokken gemeente, wordt door gedeputeerde staten op dezelfde wijze vastgesteld als in artikel 8, tweede lid, met betrekking tot het liquidatiesaldo van de kring is bepaald.

Gelet op eerdergenoemde factoren, die bepalend zijn voor de hoogte van het liquidatiesaldo, kunnen de financiële gevolgen van de hiervoor beschreven regeling eerst worden aangegeven, nadat de liquidatierekening is vastgesteld en de verdeling, bedoeld in de artikelen 8 tot en met 10, heeft plaatsgevonden. Met inachtneming van hetgeen hiervoor met betrekking tot de omvang van de reserves per 31 december 1982 is gesteld, lijkt de veronderstelling gewettigd dat het aantal kringen dat nadeel zal ondervinden van de voorgestelde regeling, beperkt zal zijn. Overeenkomstig punt 117 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek kan hieraan worden toegevoegd dat het aantal gemeenten dat tegen een besluit tot vaststelling van de verdeelsleutel van het liquidatiesaldo in beroep zal gaan bij de Raad van State, derhalve naar verwachting eveneens gering zal zijn.

HOOFDSTUK IV

§ 1. Personeel

Inleiding

Dit onderdeel van het wetsvoorstel is voorwerp geweest van intensief overleg met de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor Noodwacht-personeel (CGON). De CGON had namelijk grote bezwaren tegen de tekst van een eerdere versie van het wetsvoorstel, die op 14 december 1984 in de Ministerraad is besproken en die nadien tegelijkertijd aan de Raad van State, andere adviesinstanties en aan onder meer de CGON ter advisering is voorgelegd. Het overleg met de CGON heeft er toe geleid dat enkele wijzigingen in dat wetsvoorstel zijn aangebracht in verband waarmee een nieuwe versie van het wetsvoorstel en van de memorie van toelichting aan de Raad van State is voorgelegd met de mededeling dat dit wetsvoorstel ter vervanging dient van het wetsvoorstel, dat eerder was voorgelegd.

Alvorens in te gaan op de hoofdlijnen van dit onderdeel van het wetsvoorstel, acht ik het voor een afgewogen beoordeling van het wetsvoorstel opportuun uiteen te zetten welke de belangrijkste bezwaren zijn die van de zijde van de CGON tegen de eerste versie van het wetsvoorstel naar voren zijn gebracht, welk standpunt ik ten aanzien van die bezwaren heb ingenomen en op welke wijze het overleg met de CGON over mogelijke wijzigingen in die versie is verlopen.

Op 14 februari 1985 heeft, onder mijn voorzitterschap, met de CGON een eerste formeel overleg over de eerste versie van het wetsvoorstel plaatsgevonden. In deze vergadering hebben de centrales van overheids-personeel een aantal bezwaren tegen het voorstel ingebracht, die zich concentreerden op twee punten, namelijk enerzijds de wijze en het tijdstip van ontslagverlening, anderzijds de wachtgeldvoorziening, die in het wetsvoorstel was neergelegd. Voor wat betreft de ontslagverlening was in het wetsvoorstel bepaald dat de noodwachters van rechtswege zouden zijn ontslagen na drie c.q. zes maanden na de datum van inwerkingtreding van de wet, terwijl het herplaatsingsonderzoek, waarin het wetsvoorstel voorzag, formeel zou aanvangen bij inwerkingtreding van de wet en tot een jaar na de ingangsdatum van het ontslag zou duren. Ten aanzien van de wachtgeldvoorziening was in het voorstel bepaald dat wachtgeld zou worden toegekend op de voet van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 (Stb. 1979, 621) en de Uitkeringsregeling 1966 (Stb. 1979, 622).

De centrales van overheids-personeel hebben zich in de vergadering van 14 februari 1985 op het standpunt gesteld dat pas ontslag zou mogen worden verleend indien na zorgvuldig onderzoek zou komen vast te staan dat de noodwachter niet zou kunnen worden herplaatst. In het wetsvoorstel was echter, volgens de centrales, de volgorde herplaatsingsonderzoek – ontslag omgedraaid; het feit dat was voorzien in ontslag van rechtswege zou de noodwachters verhinderen tegen dat ontslag in beroep te gaan. Voor wat betreft de wachtgeldvoorziening waren de centrales van oordeel dat de algemene maatregelen van bestuur van 23 november 1972, Stb. 671 en 672 (wachtgeldregeling-«model centraal orgaan») van toepassing moesten worden verklaard. De centrales ondersteunden hun bezwaren met een verwijzing naar met name de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1984, 667) (WGR). De artikelen in die wet, die de rechtspositie betreffen van het personeel bij opheffing van een samenwerkingsverband, zouden ook bij opheffing van de BB moeten worden toegepast, daar ook aan de kringen gemeenschappelijke regelingen ten grondslag liggen. Toepassing van de Wet gemeenschappelijke regelingen zou te meer voor de hand liggen daar, volgens de centrales, het takenpakket van de BB gehandhaafd blijft en de regionale brandweren, die de kern gaan vormen van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie, derhalve beschouwd kunnen worden als rechtsopvolger van de BB.

In mijn reactie op de hiervoor beschreven bezwaren van de CGON heb ik gewezen op het eigensoortige karakter van de opheffing van de BB. Deze opheffing valt niet te vergelijken met de opheffing van gemeenschappelijke regelingen als voorzien in hoofdstuk XI van de WGR. Daar gaat het in hoofdzaak om het bundelen en integreren van bestaande gemeenschappelijke regelingen in samenwerkingsgebieden, waarbij in ander territoriaal verband bestaande taken worden voortgezet. Daar ligt het voor de hand dat het personeel in dienst bij de «oude» gemeenschappelijke regelingen in principe overgaat naar de nieuwe verbanden precies zoals dat geschiedt bij samenvoeging van gemeenten.

Bij de BB ligt een en ander geheel anders omdat deze organisatie wordt opgeheven zonder dat sprake is van voortzetting van de BB-taken als zodanig, door andere openbare lichamen. Het feit dat de Organisatie BB, wat de gemeenten betreft, berust op een stelsel van gemeenschappelijke regelingen (Wet Bescherming Bevolking juncto Wet gemeenschappelijke regelingen 1952) geeft alleen een schijn van verwantschap met de nieuwe WGR voor wat betreft de overgangsmaatregelen met betrekking tot het personeel, maar de opheffing van de BB past daar naar geest en strekking niet in.

Ik heb in dit verband enkele zwaarwegende bezwaren naar voren gebracht. Toepassing van de WGR zou meebrengen dat alle beroepsnoodwachters in beginsel zouden overgaan naar de regionale brandweren. Dit zou er toe leiden dat deze samenwerkingsverbanden in personele zin overbelast worden, waardoor de opbouw van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie en de rol, die de regionale brandweren daarbij gaan vervullen, ernstig in gevaar komt. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten, de Amstelveengroep en de Broederschap van beroepsbrandweerofficiëren hebben mij medegedeeld dat zij dit bezwaar geheel delen. Als een tweede bezwaar tegen overgang van het voltallige BB-personeel naar de regionale brandweren heb ik gewezen op het feit dat nu reeds vaststaat hoeveel functies er in de nieuwe organisatie komen en dat, als gevolg van de reeds geruime tijd geleden gestarte activiteiten van de door mij aangestelde landelijk coördinator herplaatsing BB-personeel alsmede als gevolg van initiatieven op provinciaal niveau, op het moment van inwerkingtreding van de wet zal vaststaan wie in die functies zullen worden herplaatst. Overgang van de niet herplaatsbaren zou ten onrechte de indruk kunnen doen ontstaan dat er voor hen nog een perspectief bestaat op een functie binnen de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie.

Ten aanzien van de wachtgeldvoorziening heb ik mij op het standpunt gesteld dat de toepasselijkheid van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966 voortvloeit uit het bepaalde in de rechtspositieregelingen voor het noodwachtpersoneel.

Gelet op de hiervoor beschreven uiteenlopende standpunten, die in het overleg met de CGON op 14 februari 1985 naar voren zijn gebracht, is het in die vergadering niet mogelijk gebleken tot overeenstemming te komen. De centrales van overheidspersoneel hebben daarop het voornemen kenbaar gemaakt het aldus ontstane geschil voor te leggen aan de Advies- en Arbitragecommissie (commissie-Albeda). Als eerste stap in de voor dat geval voorgeschreven procedure heeft op 26 februari 1985 een overlegvergadering plaatsgevonden. Ik heb in deze vergadering mijn bereidheid uitgesproken te zoeken naar een compromis, waarmee ik tegemoet wilde komen aan de bezwaren van de centrales op het vlak van de individuele rechtsbescherming, maar waarbij ik als grens stelde dat een en ander niet zou kunnen leiden tot integrale toepassing van de Wet gemeenschappelijke regelingen. De centrales van overheidspersoneel hebben zich vervolgens bereid verklaard met mij na te gaan of een compromis zou kunnen worden bereikt; het voornemen de Advies- en Arbitragecommissie in te schakelen hebben zij in afwachting daarvan opgeschort.

Na de overlegvergadering van 26 februari 1985 heb ik een aantal malen informeel gesproken met vertegenwoordigers van de vier centrales van overheidspersoneel.

In de eerste van deze bijeenkomsten heb ik nogmaals mijn bereidheid uitgesproken te zoeken naar een voor beide partijen aanvaardbaar compromis. Nadien heb ik de vertegenwoordigers een compromisvoorstel voorgelegd. Dit voorstel bestond uit de volgende bestanddelen: Alle noodwachtambtenaren blijven totdat de feitelijke liquidatie van de kring is voltooid in dienst van de noodwacht, met uitzondering van die ambtenaren, die eerder elders een functie kunnen aanvaarden en die niet benodigd zijn voor het verrichten van liquidatiewerkzaamheden. Nadat de feitelijke liquidatie is voltooid (dat wil zeggen na maximaal zes maanden na de datum van inwerkingtreding van de wet) worden degenen, die op dat moment herplaatst kunnen worden, door hun bevoegd gezag ontslagen en aanvaarden zij hun nieuwe functie. Voor degenen die op dat moment niet kunnen worden herplaatst, wordt het herplaatsingsonderzoek nog zes maanden op rijksniveau voortgezet. De Minister van Binnenlandse Zaken treedt dan op als bevoegd gezag van deze noodwachtambtenaren. Aan degenen, die na zorgvuldig onderzoek in deze periode niet herplaatst kunnen worden, wordt aan het eind van deze periode, door de Minister van Binnenlandse Zaken ontslag verleend met recht op wachtgeld.

Dit compromisvoorstel leek voor tenminste de helft van de centrales aanvaardbaar. Definitieve aanvaarding hing wat hen betreft af van het van toepassing verklaren van de wachtgeldvoorziening «model centraal orgaan», die ook in de Wet gemeenschappelijke regelingen en in herindelingswetten van toepassing wordt verklaard. In het laatste informeel overleg op 10 mei 1985 is vervolgens met instemming van het kabinet een nader compromisvoorstel besproken namelijk het compromisvoorstel, zoals dat hiervoor is uiteengezet aangevuld met de wachtgeldregeling «model centraal orgaan». Drie van de vier vertegenwoordigers deelden bij die gelegenheid mee dat zij het nader compromisvoorstel bespreekbaar achtten.

Daarop is gezamenlijk besloten de overlegvergadering, die op 26 februari 1985 was geschorst, te hervatten op 31 mei 1985. In die vergadering zou dan het in wetstekst en toelichting uitgewerkte compromisvoorstel worden besproken. De vertegenwoordigers van de centrales zouden in de tussentijd hun achterban raadplegen.

Ter inleiding op de op 23 mei aan de centrales aangeboden stukken heb ik in de voortgezette overlegvergadering op 31 mei meegedeeld dat daarmee mijnerzijds het maximaal mogelijke is gedaan om tegemoet te komen aan de principiële bezwaren van de centrales; voorts heb ik er op gewezen dat op uitdrukkelijk verzoek van de centrales de wachtgeldvoorziening «model centraal orgaan» is opgenomen.

Namens de vier centrales is vervolgens medegedeeld dat bij consultatie van hun achterban was gebleken dat geen der centrales met het compromisvoorstel kon instemmen. De centrales voerden drie – overigens nieuwe – bezwaren aan, waaraan tegemoet moest worden gekomen, wilden zij met het compromis instemmen:

1. de herplaatsing moet plaatsvinden met behoud van rang, salaris en vooruitzichten;
2. er moet, gelet op de komende wijzigingen in de wachtgeldregelingen voor wat betreft de uitkeringspercentages, een wachtgeldgarantieregeling komen voor al het personeel dat op wachtgeld wordt geplaatst;
3. de periode, dat het Rijk optreedt als bevoegd gezag moet veel langer zijn dan een half jaar.

Ik heb hierna tot mijn teleurstelling moeten constateren dat geen overeenstemming kon worden bereikt over een compromis en dat door verwerping van het compromisvoorstel partijen weer «terug waren» bij het wetsvoorstel, zoals dat aan de Raad van State en de CGON was aangeboden. De centrales hebben daarop te kennen gegeven dat zij hun voornemen een beroep te doen op de Advies- en Arbitragecommissie zouden gaan effectueren.

In verband hiermee is vervolgens de vraag besproken of aan de Advies- en Arbitragecommissie advies dan wel een arbitrale uitspraak zou worden gevraagd. Ik heb in dit verband medegedeeld dat ik niet wenste mee te werken aan het vragen van een arbitrale uitspraak, zijnde een uitspraak met een bindend karakter, omdat ik het niet juist achtte dat, gelet op het feit dat het wetsvoorstel reeds aan de Raad van State was voorgelegd, daarover een bindende uitspraak zou worden gedaan. Voorts heb ik mij op het standpunt gesteld dat het niet op mijn weg lag om advies aan de commissie-Albeda te vragen, daar ik een compromisvoorstel had aangeboden dat mijns inziens recht deed aan het principiële bezwaar van de centrales tegen het ontslag van rechtswege. Van een gezamenlijke adviesaanvraag kon in die benadering dan ook geen sprake zijn. De centrales hebben zich vervolgens bij brief van 3 juni 1985 tot de commissie-Albeda gewend met het verzoek om advies te verstrekken over het gerezen geschil inzake de ontwerp-Intrekkingswet BB. Bij brief van 5 juni 1985 heb ik de commissie-Albeda mijn visie op de aan de orde zijnde problematiek geschetst. In die brief is een beschrijving gegeven van het overleg, dat sinds medio februari 1985 over het wetsvoorstel met de

CGON heeft plaatsgevonden. Voorts heb ik er in die brief op gewezen dat het compromis-voorstel naar mijn stellige overtuiging volledig recht deed aan de principiële bezwaren van de centrales en tevens bleef binnen de door mij – hiervoor reeds beschreven – getrokken grenzen. Aan het slot van de brief heb ik medegedeeld dat ik inmiddels tot het inzicht gekomen was dat door het ontslag van rechtswege de individuele rechtsbescherming van de noodwachter in het gedrang zou komen en dat ik derhalve, ondanks verwerping door de centrales van het compromisvoorstel, bereid bleef aan dat bezwaar tegemoet te komen.

De Advies- en Arbitragecommissie heeft op 4 juli 1985 een hoorzitting gehouden, tijdens welke de centrales en ik onze standpunten nader hebben toegelicht. Op 8 juli 1985 heeft de commissie haar advies uitgebracht (dit advies met bijlagen is bij deze memorie gevoegd). De commissie was van oordeel dat het van overheidszijde ingebrachte compromisvoorstel de principiële bezwaren van de centrales heeft doen verdwijnen en dat in dat voorstel aan de materiële bezwaren van de centrales in ruime mate tegemoet was gekomen. In verband hiermee adviseerde de commissie partijen het overleg af te ronden op basis van het compromisvoorstel.

Het advies van de commissie-Albeda is op 11 juli jl. met de CGON besproken. Ik heb de centrales bij die gelegenheid medegedeeld dat ik bereid was het advies van de commissie – afronding van het overleg op basis van het compromisvoorstel – integraal te volgen. Derhalve heb ik de centrales aangeboden het hiervoor beschreven compromisvoorstel, dat reeds in het overleg op 31 mei 1985 aan de orde was geweest, in het wetsvoorstel op te nemen, waarbij de memorie van toelichting zou worden aangevuld in de zin zoals door de commissie-Albeda aanbevolen. Als voorwaarde bij dit aanbod heb ik gesteld dat de centrales eveneens bereid dienden te zijn het advies van de commissie-Albeda te volgen: zij dienden derhalve in te stemmen met het compromisvoorstel.

De centrales hebben op 11 juli echter te kennen gegeven dat zij zich niet konden vinden in het advies van de commissie-Albeda en dat zij derhalve ook niet bereid waren dat advies op te volgen en in te stemmen met het compromisvoorstel.

Bij ontbreken van overeenstemming over het door mij opnieuw ingebrachte en door de commissie-Albeda gesteunde compromisvoorstel, heb ik vervolgens geconcludeerd dat dit compromis niet in het wetsvoorstel zou worden opgenomen en dat uitsluitend in de wijze van ontslagverlening een wijziging, waartoe ik mij reeds eerder bereid had verklaard, zou worden aangebracht. In het wetsvoorstel zoals dat aan de Raad van State is voorgelegd was derhalve een artikel opgenomen dat voorzag in individuele ontslagverlening door het bevoegd gezag.

De Raad van State is in zijn advies tot de conclusie gekomen dat in de overweging dat niet alle taken van de organisatie Bescherming Bevolking door andere openbare lichamen worden opgenomen, een grond kan worden gevonden de bepalingen van de Wet gemeenschappelijke regelingen niet integraal te volgen. De Raad is echter van mening dat in de onderhavige situatie verder van de bepalingen van de WGR wordt afgeweken dan door de omstandigheden wordt gerechtvaardigd en dat het ook niet past in het overheidsperoneelsbeleid, zoals dat bij voorbeeld bij reorganisaties in de onderwijssector wordt gevoerd; de Raad heeft derhalve geadviseerd het compromisvoorstel in het wetsvoorstel op te nemen.

Anders dan de Raad van State ben ik van oordeel dat de regeling die in het aan het college voorgelegde wetsvoorstel is opgenomen, zeer wel verdedigbaar is. Naar mijn opvatting dient iedere reorganisatie binnen het overheidsapparaat op de eigen specifieke omstandigheden te worden bezien. Evenmin als er sprake is van een voor alle ambtenaren volstrekt gelijke rechtspositieregeling kan gesproken worden van een standaardregeling, die bij alle reorganisaties in de overheidssector onverkort dient

te worden toegepast. Het overheids personeelsbeleid bij reorganisaties in de onderwijssector bij voorbeeld, zoals door de Raad van State vermeld, kan mijns inziens dan ook niet als maatstaf dienen voor de regeling die in het onderhavige wetsvoorstel zou moeten worden opgenomen. Voor wat betreft de relatie die de Raad van State legt met de WGR zij verwezen naar de passages in § 2 van deze memorie waarin het eigensoortige karakter van de opheffing van de BB is benadrukt en waarin de daaruit voortvloeiende argumenten tegen toepassing van de WGR zijn uiteengezet.

Het betoog van de Raad van State vormt derhalve voor mij op zich geen aanleiding om, zoals het college mij in overweging geeft, het compromisvoorstel in het wetsvoorstel op te nemen. Ik merk op dat ik het compromisvoorstel tweemaal aan de centrales van overheids personeel heb voorgelegd, doch dat het beide keren door de centrales is verworpen ook nadat de Advies- en Arbitragecommissie met het compromisvoorstel had ingestemd.

Ik ben van mening dat, zoals hiervoor is uiteengezet, mijnerzijds al het mogelijke is gedaan om met de centrales van overheids personeel tot overeenstemming te komen doch dat het aan de centrales is te wijten dat het compromisvoorstel niet in het wetsvoorstel, zoals dat aan de Raad van State is voorgelegd, was opgenomen. Desalniettemin heb ik, gelet op het belang dat alle betrokkenen hebben bij een spoedige afronding van dit onderdeel van de reorganisatie van de rampenbestrijding, alsnog het compromisvoorstel volledig in het wetsvoorstel opgenomen.

Hoofdlijnen van de paragraaf

De artikelen in deze paragraaf maken, behoudens artikel 20, deel uit van het samenstel van rechtspositionele voorzieningen, die mij ten aanzien van het beroepspersoneel van de noodwachten voor ogen staan en die zijn neergelegd in het Sociaal plan voor het beroepspersoneel bij de organisatie Bescherming Bevolking. Met dit sociaal plan, dat bij het wetsvoorstel is gevoegd, meen ik te hebben voldaan aan het gestelde in de motie-Wisselink (kamerstukken II, 1980-1982, 15 817, nr. 14) waarin de regering is gevraagd een herplaatsings- en een personeelsplan op te stellen. Een aantal onderdelen van het plan vindt een wettelijke basis in het wetsvoorstel: het betreft het onderzoek naar de mogelijkheden van herplaatsing, de wachtgeldvoorzieningen en enkele andere voorzieningen, die bij wet geregeld moeten worden. Hieronder wordt op de belangrijkste artikelen namelijk de artikelen 11 tot en met 17 en artikel 20 ingegaan. Op de overige artikelen wordt ingegaan in de artikelsgewijze toelichting.

Voor een goed begrip van de artikelen 11 tot en met 15 is het dienstig de feitelijke gang van zaken met betrekking tot het herplaatsingsonderzoek en de ontslagverlening te schetsen aan de hand van drie in de regeling van belang zijnde tijdstippen.

a. Tijdstip inwerkingtreding van de Wet

Op de datum van inwerkingtreding van de wet vangt formeel het herplaatsingsonderzoek door de Minister van Binnenlandse Zaken aan (artikel 11, eerste lid). Dit onderzoek zal primair betrekking hebben op de herplaatsingsmogelijkheden bij een van de organisaties, die een rol gaan vervullen bij de rampenbestrijding.

In mijn eerder genoemde brief van 4 mei 1984 aan de voorzitter van de Tweede Kamer heb ik uiteengezet dat bij deze organisaties in totaal ± 270 formatieplaatsen beschikbaar komen. Het betreft 187 formatieplaatsen bij de regionale brandwerven, 22 bij de provincies, 20 bij de basisgezondheidsdiensten en 40 bij het Rode Kruis. Hierbij zij aangetekend dat het aantal formatieplaatsen bij de provincies in verband met instelling van de provincie Flevoland inmiddels is verhoogd tot 24. Voorts zal het aantal formatieplaatsen dat bij de basisgezondheidsdiensten op basis van

samenwerking wordt gecreëerd in verband met afronding enigszins worden verhoogd. Deze formatieplaatsen kunnen overigens reeds worden ingevuld voordat de Wet geneeskundige hulpverlening bij rampen tot stand is gekomen. Dit blijkt in de praktijk geen problemen op te leveren.

Uit het voorgaande moge blijken dat het getal 270 nog niet definitief is; het kan in elk geval als ondergrens worden gezien. Het herplaatsingsonderzoek zal zich overigens niet tot deze functies beperken, maar zal zich ook uitstrekken tot andere functies bij de diverse overheden.

Artikel 11, eerste lid, moet worden opgevat als een inspanningsverplichting voor de Minister van Binnenlandse Zaken. De wijze, waarop het herplaatsingsonderzoek zal plaatsvinden, is beschreven in het hiervoor genoemde sociaal plan. Een belangrijke rol is daarbij weggelegd voor de landelijk coördinator herplaatsing BB-personeel. Het herplaatsingsonderzoek zal in voorbereidende zin reeds kunnen zijn afgerond voordat de wet in werking treedt. De landelijk coördinator voert daartoe nauw overleg met de provinciale contactpersonen en met de daarvoor in aanmerking komende instanties. In de prewettelijke fase kan op deze manier de nodige duidelijkheid verkregen worden over de vraag welke beroepsnoodwachters bij bedoelde organisaties kunnen worden herplaatst. In de bijlage, die bij de toelichting is gevoegd, is per provincie naar de stand van zaken per 1 januari 1986 aangegeven tot welke resultaten het herplaatsingsonderzoek door de landelijke coördinator herplaatsing BB-personeel tot nu toe heeft geleid. Daaruit blijkt dat het personeelsbestand van de BB, dat eind 1983 ongeveer 600 personen bedroeg, inmiddels is teruggelopen tot ongeveer 400. Van dit laatste aantal is voor 80 personen reeds een detacheringsovereenkomst aangegaan, die na opheffing van de BB zal worden omgezet in een vast dienstverband. Mede hierdoor bedraagt het aantal personen op wie het herplaatsingsonderzoek zich op 1 januari 1986 richt 260, terwijl van het aantal formatieplaatsen dat in de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie beschikbaar komt er nog ongeveer 200 formatieplaatsen moeten worden ingevuld.

In beginsel komen alle beroepsnoodwachters voor herplaatsing in aanmerking. In het licht van toezeggingen, die in het verleden door opeenvolgende bewindslieden zijn gedaan, worden op grond van het tweede lid van artikel 11 beroepsnoodwachters, die op de datum van inwerkingtreding van de wet 55 jaar of ouder zijn, op hun verzoek buiten beschouwing gelaten bij het onderzoek naar herplaatsingsmogelijkheden.

In de periode van zes maanden vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van de wet is de kringraad belast met de liquidatie (artikel 4, eerste lid). Alleen voor zover dat voor de liquidatie noodzakelijk is bestaat de kring in deze periode nog (artikel 3, derde lid). Tot de taak van de kringraad behoort in deze periode in elk geval het optreden als bevoegd gezag van het bij de noodwacht werkzame beroepspersoneel: het feit dat de liquidatie aanvangt brengt geen wijziging in de relatie tussen het bevoegd gezag van de noodwacht en het bij de noodwacht werkzame beroepspersoneel. Noodwachters die in deze periode kunnen worden herplaatst en in verband daarmee verzoeken ontslagen te worden, wordt door het bevoegd gezag eervol ontslag verleend (artikel 12, eerste lid). Het met betrekking tot opzegtermijnen e.d. bepaalde in het Ambtenarenreglement noodwachters (Stb. 1955, 327) en het Arbeidsovereenkomstenbesluit noodwachters (Stb. 1955, 328) geldt onverkort voor deze situatie.

In artikel 12, derde lid, wordt echter bepaald dat inachtneming van de opzegtermijn er niet toe kan leiden dat betrokkene ontslag moet worden verleend, dat pas ingaat nadat de periode dat de kringraad met de liquidatie is belast, verstreken is. In zo'n geval gaat het ontslag in met ingang van de dag waarop een halfjaar verstreken is na de datum van inwerkingtreding van de wet.

b. Tijdstip, gelegen zes maanden na de datum van inwerkingtreding van de wet

Uiterlijk op dit tijdstip houdt de kring ingevolge artikel 3, derde lid, op te bestaan. De kringraad heeft vóór dit tijdstip diegenen ontslagen die daarom verzocht hebben in verband met herplaatsing. Tevens heeft de kringraad met ingang van dit tijdstip of zoveel eerder als de liquidatie is voltooid de noodwachters van 55 jaar en ouder, die te kennen hebben gegeven dat zij niet in aanmerking wensen te komen voor herplaatsing, ontslag verleend (artikel 12, tweede lid).

Naar verwachting zal het merendeel van de beroepsnoodwachters, die kunnen worden herplaatst in een functie binnen de rampenbestrijdingsorganisatie, deze functie uiterlijk na afloop van de liquidatie kunnen aanvaarden. Op dit tijdstip zal derhalve nog een beperkte groep noodwachters resteren, die ofwel hun functie in de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie nog niet kunnen aanvaarden dan wel voor wie op dat moment geen uitzicht op herplaatsing bestaat. Het herplaatsingsonderzoek wordt voor deze groep voortgezet tot een jaar na de datum van inwerkingtreding van de wet. Omdat de kring dan niet meer bestaat en de kringraad derhalve niet meer als bevoegd gezag kan fungeren, voorziet het wetsvoorstel in artikel 13, eerste en tweede lid, in een bevoegd gezag voor deze periode. De Minister van Binnenlandse Zaken treedt dan als zodanig op. De betrokken personen behouden de status en de rechtspositie van noodwachter; zij worden derhalve geen ambtenaren van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De Minister van Binnenlandse Zaken is uitsluitend in formeel opzicht hun «werkgever». Zo zal de minister de noodwachters, die in deze periode verzoeken ontslagen te worden, ontslag verlenen (artikel 14, eerste lid). Daarbij geldt voor wat betreft de inachtneming van opzegtermijnen hetzelfde als hiervoor onder a is gesteld met betrekking tot de eerste periode van zes maanden (artikel 14, tweede lid).

c. Tijdstip, gelegen een jaar na de datum van inwerkingtreding van de wet

De Minister van Binnenlandse Zaken zal op dit tijdstip in zijn hoedanigheid van bevoegd gezag individueel ontslag verlenen aan die noodwachters voor wie het herplaatsingsonderzoek niet heeft geleid tot herplaatsing in een passende functie (artikel 15, eerste lid).

Bij de ontslagverlening is artikel 95 van het Ambtenarenreglement noodwachter niet van toepassing (artikel 15, tweede lid). Dat artikel heeft namelijk betrekking op de ontslagverlening wegens opheffing van de betrekking of wegens overtuiging. Het niet van toepassing verklaren van dit artikel hangt samen met hetgeen hiervoor opgemerkt is met betrekking tot de beperkte betekenis van het begrip bevoegd gezag in de periode dat de Minister van Binnenlandse Zaken als zodanig optreedt.

Zoals reeds hiervoor is aangegeven is in het sociaal plan vastgelegd op welke wijze het onderzoek naar de herplaatsingsmogelijkheden van het noodwachterspersoneel zal plaatsvinden. Een belangrijk instrument daarbij is de «Leidraad ten behoeve van de herplaatsing van het noodwachterspersoneel» die als bijlage bij het sociaal plan is gevoegd.

Met deze leidraad wordt beoogd het herplaatsingsonderzoek te omkleden met de vereiste waarborgen met betrekking tot zorgvuldigheid en uniformiteit. De leidraad heeft de vorm gekregen van een ministerieel besluit zodat ook reeds vóór inwerkingtreding van deze wet de nodige waarborgen aan de uitvoering van het herplaatsingsonderzoek kunnen worden verbonden. Uiteraard wordt met dit besluit niet getreden in de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van het bevoegd gezag ten aanzien van het noodwachterspersoneel. De regeling voorziet onder meer in de instelling van een begeleidingscommissie voor de herplaatsing van noodwachters. Voor nadere informatie met betrekking tot onder meer het herplaatsingsonderzoek verwijs ik naar meergenoemd sociaal plan.

De artikelen 16 en 17 hebben betrekking op het wachtgeld; artikel 16 op wachtgeldverplichtingen die ontstaan na inwerkingtreding van het onderhavige wetsvoorstel en artikel 17 op zulke verplichtingen die reeds voordien zijn ontstaan. Reeds in 1980 is door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken met inachtneming van het ter zake bepaalde in de rechtspositieregelingen voor het noodwachtpersoneel medegegeend dat aan het personeel dat in het kader van de opheffing van de BB zou worden ontslagen, een wachtgeld of uitkering zou worden toegekend op voet van het Rijkswachtgeldbesluit 1959 dan wel de Uitkeringsregeling 1966. Betaling van het wachtgeld c.q. de uitkering van rijkswege werd daarbij gegarandeerd. Tevens is toegezegd dat bestaande wachtgeldverplichtingen door het Rijk zouden worden overgenomen.

Met de voorgestelde artikelen zijn deze toezeggingen gerealiseerd met dien verstande dat in artikel 16 als wachtgeldvoorziening de wachtgeldregeling «model centraal orgaan» is opgenomen, die een gunstiger regeling kent dan het Rijkswachtgeldbesluit 1959 en de Uitkeringsregeling 1966.

Bij koninklijk besluit van 8 mei 1984 (Stb. 204) is een wachtgeldgarantieregeling getroffen voor noodwachtambtenaren die op 1 juli 1984 55 jaar of ouder waren en die uiterlijk per 1 oktober 1984 zouden worden ontslagen. Zowel de Raad van State alsook verschillende andere instanties, waaronder de Commissie voor georganiseerd overleg voor noodwachtpersoneel, hebben erop aangedrongen om de peildatum van 1 juli 1984 te verschuiven naar de datum van opheffing van de BB. Alvorens daarop in te gaan wil ik nog eens aangeven wat de beweegredenen waren voor het treffen van deze wachtgeldgarantieregeling.

De regeling werd in 1984 getroffen met het oog op de mogelijke gevolgen van de stelselherziening sociale zekerheid voor de wachtgeldregelingen voor het overheidspersoneel. Doel van de regeling op zich was om noodwachtambtenaren van 55 jaar of ouder in de gelegenheid te stellen op deze wijze op eigen verzoek de dienst te verlaten zodat daarmee de herplaatsingskansen van de jongere noodwachtambtenaren zouden worden vergroot. Er waren twee redenen om deze regeling aan de datum van 1 juli 1984 te binden:

- het vooruitzicht dat op korte termijn wijzigingen in de wachtgeldregelingen zouden worden aangebracht;
- het bezuinigingsmotief dat eveneens aan deze regeling ten grondslag lag in verband met de verlaging van het voor de rampenbestrijding beschikbare budget.

Ongeveer 65 noodwachtambtenaren hebben van deze regeling gebruik gemaakt.

Het is niet mogelijk de peildatum in deze wachtgeldgarantieregeling te verschuiven naar de datum van opheffing van de BB, zoals van verschillende zijden is voorgesteld: bij wet van 20 december 1984 (Stb. 657) zijn namelijk met ingang van 1 januari 1985 de meeste uitkeringspercentages in de wachtgeldregelingen voor het overheidspersoneel verlaagd. Op grond van die wet kan geen wachtgeldgarantieregeling worden verstrekt die gebaseerd is op de uitkeringspercentages die golden vóór 1 januari 1985.

Onlangs heeft het kabinet besloten dat bij reorganisaties bij de rijksoverheid, die ten doel hebben de omvang van het overheidsapparaat te verkleinen, aan personeelsleden van 57½ jaar of ouder een wachtgeldgarantie kan worden verstrekt, die inhoudt dat eventuele toekomstige nadelige wijzigingen van de wachtgeldregeling niet voor hen zullen gelden. Een voorstel van deze strekking is inmiddels aan de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken voorgelegd. Het ligt in het voornemen deze wachtgeldgarantie thans niet in regelgeving op te nemen, doch bij eventuele toekomstige nadelige wijzigingen van de wachtgeldregeling te bepalen dat die wijzigingen niet gelden voor diegenen die bij zogenaamde krimpoperaties ontslagen zijn en die op dat moment 57½ jaar of ouder waren.

Ik ben bereid de beschreven wachtgeldgarantie voor het rijkspersoneel ook van toepassing te doen zijn op noodwachters, die op de datum waarop het hen op grond van het bepaalde in de Intrekkingwet BB verleende ontslag ingaat, 57½ jaar of ouder zijn. Deze wachtgeldgarantie hoeft thans niet in regelgeving te worden opgenomen; zulks zal zoals gezegd ook voor het rijkspersoneel niet geschieden.

Ik ben van oordeel dat het verschil in behandeling, dat onder meer door de Raad van State werd geconstateerd, op deze wijze voor een belangrijk deel is weggenomen. Ik erken echter dat ook met het treffen van deze garantieregeling er enig verschil in behandeling blijft bestaan tussen verschillende categorieën noodwachterspersoneel. De voorgestelde regeling past echter binnen het ter zake gevoerde rijksbeleid.

Artikel 20 heeft betrekking op het ontslag van vrijwillige noodwachters, plichtnoodwachters en van degenen, die – werkzaam bij gemeente, provincie of het Rijk – als noodwachter zijn aangewezen door het bevoegd gezag. Strekking van de voorgestelde bepaling is dat deze groepen noodwachters niet bij afzonderlijke beschikking hoeven te worden ontheven van hun verplichtingen. Het artikel beoogt derhalve het bevoegd gezag van de noodwachters te vrijwaren van een omvangrijke administratieve procedure. Het ligt in mijn voornemen om te zijner tijd bij gelegenheid van de inwerkingtreding van de Intrekkingwet mij schriftelijk te richten tot alle noodwachters om hen mijn erkentelijkheid te betuigen voor hetgeen zij binnen de noodwachtersorganisatie hebben verricht.

Artikel 20 heeft, in samenhang met artikel 2, tot gevolg dat een einde komt aan de noodwachtersplicht.

Bij brief van 24 augustus 1984 (kamerstukken II, 1983–1984, 18 100, hoofdstuk VII, nr. 56) heb ik de Tweede Kamer in kennis gesteld van mijn standpunt dat ik in de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie een rampbestrijdingsplicht niet noodzakelijk acht. De Tweede Kamer heeft mij in de motie-Stoffelen/Hennekam (kamerstukken II, 1984–1985, 16 695 en 16 978, nr. 22) gevraagd dit standpunt te heroverwegen. Ik heb daarop toegezegd de Kamer een brief te zullen sturen over de voor- en nadelen van «slapende» wettelijke bepalingen. Deze brief heb ik de Kamer op 23 mei 1985 toegezonden (kamerstukken II, 1984–1985, 18 600 hoofdstuk VII, nr. 60). Daarin is medegedeeld dat ik bereid ben de indiening van een wetsvoorstel te bevorderen waarin wordt voorzien in een rampbestrijdingsplicht. Korthedshalve zij naar die brief verwezen.

§ 2. Materieel

De kringen hebben zowel roerende als onroerende goederen in eigendom. De roerende goederen die de kringen in eigendom hebben, vormen maar een klein deel van het totaal aantal roerende goederen, waarover zij beschikken. De meeste roerende goederen zijn namelijk door het Rijk aan de kringen in bruikleen verstrekt. De daarop betrekking hebbende bruikleenovereenkomsten zullen worden beëindigd; het Rijk zal de goederen vervolgens aan onderdelen van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie (regionale brandweeren, basisgezondheidsdiensten, het Rode Kruis) in bruikleen overdragen. Daartoe worden op dit moment de bij de kringen aanwezige rijksgoederen geïnventariseerd en wordt een verdelingsplan opgesteld. De onroerende goederen die de kringen in eigendom hebben zijn de commandoposten en, in een aantal gevallen, kringkantoren en magazijnen. De commandoposten worden door het Rijk overgenomen; daarop kom ik hieronder terug. In feite resteren derhalve een beperkt aantal roerende en, in een aantal kringen, onroerende goederen. Voor deze goederen is in het wetsvoorstel een regeling opgenomen op grond waarvan de regionale brandweer het voorkeursrecht van koop heeft. Indien de regionale brandweer van dit voorkeursrecht geen gebruik maakt, staat het de kringraad vrij de goederen aan derden te verkopen. Het ligt hierbij voor de hand dat dan allereerst andere

instanties die een taak hebben c.q. krijgen bij de rampenbestrijding, worden benaderd. Deze regeling laat derhalve een grote mate van vrijheid bij de betrokken instanties. Deze vrijheid is gerechtvaardigd omdat de roerende goederen, die de kringen op eigen initiatief hebben aangeschaft, niet behoren tot de door het Rijk noodzakelijk geachte inventaris noch van de kringen noch van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie. Er is derhalve geen noodzaak dat door het Rijk verzekerd wordt dat deze goederen voor de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie behouden blijven. Aan de onderdelen van de nieuwe organisatie dient te worden overgelaten om het gebruiksnuut van die goederen af te wegen tegen de daaruit voortvloeiende exploitatielasten.

Hierbij zij overigens opgemerkt dat ook aan de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie het noodzakelijke materieel van rijkswege zal worden verschaft. Voor wat betreft de onroerende goederen niet zijnde commandoposten geldt evenzeer dat het aan bestuur van de regionale brandweer is om te bezien of een onroerend goed van de kring zal worden aangeschaft. De noodzaak daartoe vloeit althans niet rechtstreeks voort uit het feit dat de regionale brandwerven taken zijn opgelegd met betrekking tot de rampenbestrijding in buitengewone omstandigheden.

In een aantal door mij ontvangen adviezen over het wetsvoorstel is er voor gepleit dat in plaats van de voorgestelde regeling van het voorkeursrecht van koop voor de regionale brandwerven, een regeling wordt opgenomen waarin de overdracht van de goederen van de kring aan de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie wordt voorgeschreven of waarbij de overdracht van roerende goederen aan die organisatie «om niet» plaatsvindt.

Bezwaar tegen beide regelingen is dat deze een verdeling van de goederen over de onderdelen van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie noodzakelijk maken waarvoor enerzijds van rijkswege gedetailleerde aanwijzingen zouden moeten worden gegeven en die anderzijds een omvangrijke administratieve procedure voor de kringen inhoudt. Ik acht het echter geenszins wenselijk en nodig dat op dit punt rijksbemoeyenis plaatsvindt. Aangezien het goederen betreft die naar mijn oordeel niet tot de standaardinventaris van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie behoren, dient de rijksoverheid zich terughoudend op te stellen.

De in het wetsvoorstel opgenomen regeling heeft voor de kringen het voordeel dat het de goederen, indien de regionale brandweer niet in koop is geïnteresseerd, aan derden kan verkopen: de opbrengst daarvan komt door middel van de regeling voor de verdeling van de liquidatiesaldi mede ten goede aan de in de kring deelnemende gemeenten.

Uitzondering op het voorkeursrecht van koop vormen de commandoposten, daar de commandoposten in elk geval voor de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie behouden moeten blijven: op grond van artikel 25 worden de commandoposten door het Rijk tegen boekwaarde overgenomen. Het ligt in het voornemen dat de commandoposten te zijner tijd door het Rijk bijvoorbeeld in beheer aan de regionale brandwerven worden overgedragen. Voor deze procedure is gekozen omdat de totstandkoming van de regionale brandwerven ex artikel 3 van de Brandweerwet 1985 nog niet is voltooid en derhalve nog niet vaststaat in hoeverre de gebiedsindelingen van de regionale brandwerven zullen samenvallen met die van de op te heffen kringen. Zo is niet denkbeeldig dat er niet voor iedere regionale brandweer een eigen commandopost beschikbaar is: in een overgangsfase kan het derhalve voorkomen dat twee regionale brandwerven van één commandopost gebruik moeten maken. Een ander argument voor overname door het Rijk is dat in de commandoposten een aantal voorzieningen op het gebied van verbindingen moet worden getroffen, die beter kunnen worden uitgevoerd als de commandoposten in een hand zijn.

Overigens zal in die gevallen waarbij rechtstreekse overdracht van de kring naar de regionale brandweer voor de hand ligt, bij voorbeeld bij gecombineerde projecten die in hun geheel in eigendom worden overge-

dragen aan de regionale brandweer, de regionale brandweer door middel van een rijksbijdrage in staat worden gesteld de commandopost tegen boekwaarde van de kring over te nemen. Uit deze overdracht vloeien derhalve voor de regionale brandweer geen kosten voort. Dat uitgangspunt zal ook worden gehanteerd in de gevallen dat de commandoposten te zijner tijd door het Rijk in beheer of in eigendom aan de regionale brandweer zullen worden overgedragen.

Als grondslag voor de prijs, die het Rijk aan de kring voor de commandopost zal betalen, is in artikel 25 de boekwaarde bepaald, overeenkomstig hetgeen gebruikelijk is bij overdracht van eigendommen van overheidslichamen in situaties als deze. Naar verwachting zal dit in het merendeel van de gevallen niet tot nadelige financiële consequenties voor de in de kring deelnemende gemeenten leiden. In die gevallen dat door kringen op de commandopost vervroegd is afgeschreven valt het Rijk een voordeel toe. Hierbij moet echter bedacht worden dat de beslissing tot het vervroegd afschrijven is genomen door een daartoe bevoegd gezag en dat daarvoor in de regel overschotten van door het Rijk verstrekte bijdragen zijn aangewend.

Ten aanzien van de commandoposten, in eigendom van de provincie, merk ik op dat deze niet door het Rijk worden overgenomen, maar in eigendom van de provincies blijven. Er is immers een wezenlijk verschil: de kringen verdwijnen en de kringcommandoposten moeten derhalve wel een andere eigenaar/beheerder krijgen. De commissaris van de Koningin heeft daarentegen ook in de nieuwe structuur van de rampenbestrijding een aantal belangrijke taken en bevoegdheden, voor de uitoefening waarvan hij over een commandopost moet kunnen beschikken.

Aan het slot van deze paragraaf wordt opgemerkt dat in een aantal kringen het beheer over en het onderhoud van schuilgelegenheden, die eigendom zijn van in de kring deelnemende gemeenten of van in die gemeenten gelegen particuliere ondernemingen, door die gemeenten aan de kring is opgedragen. De daaruit voortvloeiende kosten werden dan bekostigd uit de rijksbijdragen, die voor de BB zijn verstrekt. Nu de BB wordt opgeheven dient het beheer en het onderhoud van de schuilgelegenheden door de desbetreffende gemeenten te worden uitgevoerd; de daaruit voortvloeiende kosten komen in beginsel voor rekening van de gemeente.

Ik zie thans de mogelijkheden om een regeling te ontwerpen op grond waarvan het Rijk aan de gemeenten bijdrag zal verschaffen in de kosten van beheer en onderhoud van schuilgelegenheden.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Naast hetgeen in het algemeen deel van deze toelichting reeds is opgemerkt over het wetsvoorstel, kunnen nog de volgende kanttekeningen bij een aantal artikelen worden geplaatst.

Artikel 2

Niet het geheel van regelgeving, dat betrekking heeft op de organisatie Bescherming Bevolking, wordt in dit artikel ingetrokken. De regelgeving, die de basis vormt voor de rechtspositie van de beroepsnoodwachters (titels II en III van de Wet op de noodwachten, het Ambtenarenreglement noodwachters en het Arbeidsovereenkomstenbesluit noodwachters) dient nog enige tijd van kracht te blijven, daar de noodwachters tot aan het moment waarop zij ontslagen zijn, de status van noodwachter behouden.

Bovendien zullen de titels II en III van de Wet op de noodwachten bij koninklijk besluit op grond van artikel 171, eerste lid, van die wet van toepassing worden verklaard op vrijwilligers en beroepspersoneel van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie. Hiermee wordt een tijdelijke

regeling voor sociale voorzieningen voor rampbestrijders getroffen in afwachting van de totstandkoming van de Wet rechtspositie rampbestrijders.

In artikel 27 wordt bepaald dat het Ambtenarenreglement noodwachters en het Arbeidsovereenkomstenbesluit noodwachters op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip zullen worden ingetrokken. De intrekking van de titels II en III van de Wet op de noodwachten zal bij wet moeten geschieden. Een bepaling van deze strekking zal worden opgenomen in de ontwerp-Wet rechtspositie rampbestrijders.

Artikel 11

Voor een uiteenzetting over de wijze, waarop het onderzoek naar herplaatsingsmogelijkheden door de Minister van Binnenlandse Zaken zal worden verricht, verwijs ik naar meergenoemd sociaal plan, dat als bijlage bij dit wetsvoorstel is gevoegd.

Artikel 18

De gewezen noodwachter ontleent, indien hij op het moment van ontslag c.q. van het einde van de dienstbetrekking ziek is, aan artikel 50 van het Ambtenarenreglement noodwachters respectievelijk aan artikel 39 van het Arbeidsovereenkomstenbesluit noodwachters onder bepaalde voorwaarden aanspraak op doorbetaling van de laatstgenoten bezoldiging. Eenzelfde aanspraak heeft de gewezen noodwachter, indien hij binnen een maand na het tijdstip waarop het ontslag is ingegaan c.q. waarop de dienstbetrekking is beëindigd, ziek is geworden. In genoemde artikelen zijn tevens de termijnen genoemd, gedurende welke doorbetaling zal plaatsvinden.

De betekenis van artikel 18 ligt hierin, dat doorbetaling van de laatstgenoten bezoldiging in de daarvoor, op grond van het bepaalde in het Ambtenarenreglement noodwachters en het Arbeidsovereenkomstenbesluit noodwachters, in aanmerking komende gevallen zal plaatsvinden van rijkswege, nu de gewezen noodwachter zich met een dergelijke aanspraak niet meer kan wenden tot een bevoegd gezag.

Artikel 19

De strekking van het bepaalde in dit artikel is dezelfde als die van artikel 18, namelijk overname door het Rijk van verplichtingen die normaliter op het bevoegd gezag van de noodwachten zouden rusten. In casu betreft het de verplichtingen ten aanzien van de betaling van een deel van de premie (het zogenaamde werkgeversaandeel) voor de ziektekostenvoorziening van de beroepsnoodwachters. Deze zijn aangesloten bij een Instituut Ziektekostenvoorziening Ambtenaren (IZA) en bij de Interprovinciale Ziektekostenregeling (IZR). Voor de beroepsnoodwachters van de gemeentelijke noodwacht van Amsterdam bestaat een afzonderlijke ziektekostenvoorziening: zij vallen onder de Ziektekostenverordening van de gemeente Amsterdam. Van de hiervoor genoemde ziektekostenvoorzieningen maken ook personen gebruik, die al voor inwerkingtreding van de Intrekkingwet ontslagen zijn en een wachtgeld ontvangen van hun bevoegd gezag en degenen, die gepensioneerd zijn. Ook voor deze personen betaalt hun – voormalige – bevoegd gezag het werkgeversaandeel van de premie.

In artikel 19 wordt bepaald dat het Rijk de verplichting tot betaling van het werkgeversaandeel van de premie voor ieder van bedoelde groepen personen overneemt. Het eerste lid van het artikel heeft betrekking op degenen, die worden ontslagen op grond van onderhavig wetsvoorstel; het tweede lid op degenen, die reeds voor inwerkingtreding van de wet ontslagen zijn en op wachtgeld gesteld dan wel gepensioneerd zijn.

Het derde lid verklaart het bepaalde in het eerste en tweede lid van overeenkomstige toepassing op de noodwachters voor wie een afzonderlijke ziektekostenvoorziening getroffen is.

Artikel 21

Ook dit artikel heeft betrekking op de overname door het Rijk van verplichtingen van het bevoegd gezag de onderscheidene noodwachten. De in dit artikel genoemde artikelen 15 en 22 van de Wet op de noodwachten vormen de basis voor een loon- en inkomstendervingsregeling voor onder meer plichtnoodwachters, die door ziekte of verwonding, opgelopen bij de daadwerkelijke uitoefening van de noodwachtaak, niet in staat zijn hun normale werk te verrichten.

Artikel 26

De Wet bijdragen bescherming bevolking en verplaatsing bevolking 1961 (Bijdragenwet BB) kan uiteraard niet dienen als grondslag voor de financiering van de kosten, die voor provincies, kringen, de niet tot een kring behorende gemeenten en de zetelgemeenten die de liquidatie voortzetten, voortvloeiën uit het bepaalde in onderhavig wetsvoorstel. Die wet heeft betrekking op de BB als operationele organisatie en wordt daarom in artikel 2 ingetrokken. Voor de liquidatiefase is derhalve een afzonderlijke financieringsregeling nodig, die is toegesneden op de situatie. In deze regeling, die gelet op het feit dat de uitkering een eenmalig karakter heeft, bij ministeriële beschikking tot stand zal komen, zal voorop staan dat in beginsel alle kosten, die in verband met de liquidatie worden gemaakt, door het Rijk worden vergoed. Bij deze kosten valt bij voorbeeld te denken aan de salarissen van de beroepsnoodwachters gedurende de liquidatiefase. In de regeling zal tevens worden bepaald op welke wijze de kosten zullen worden vergoed.

Artikel 28

Verwezen wordt naar hetgeen over dit artikel is opgemerkt in de toelichting op artikel 2.

Artikel 29

De in dit artikel genoemde besluiten zijn gebaseerd op artikel 5 van de Wet bescherming bevolking. Bij intrekking van deze wet komt de basis voor deze besluiten derhalve te vervallen. Inmiddels is bij wet van 30 oktober 1985 (Stb. 613) in de Waterleidingwet (Stb. 1957, 150) artikel 14a opgenomen, op grond waarvan bij algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot maatregelen die de eigenaar van een waterleidingbedrijf moet treffen ten einde de drinkwatervoorziening in buitengewone omstandigheden zoveel mogelijk te waarborgen. Het koninklijk besluit dat op grond van artikel 14a van de Waterleidingwet tot stand zal komen, zal het bestaande Besluit bescherming waterleidingbedrijven (Stb. 1963, 361) vervangen.

Met de Minister van Economische Zaken zal worden overlegd of voor het Besluit bescherming gas- en electriciteitsbedrijven (Stb. 1957, 580) een basis kan worden gevonden in onder hem regarderende wetgeving. Bij dat overleg zal eveneens worden betrokken de vraag welke wettelijke basis kan worden gecreëerd voor het Besluit bedrijfszelfbescherming (Stb. 1958), 147).

Artikel 30

Dit artikel biedt een regeling voor de voortzetting van lopende en van toekomstige rechtsgedingen, die betrekking hebben op de rechtspositie van individuele beroepsnoodwachters. Gelet op het systeem van de

Intrekkingswet, krachtens welk onder meer wettelijke verplichtingen van het bevoegd gezag ten Rijk, worden lopende en toekomstige gedingen, de rechtspositie betreffende, voortgezet en gevoerd door of tegen de Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 32

In dit artikel wordt kroon-beroep voorgeschreven ter beslechting van geschillen, die zich voordoen omtrent de toepassing van deze wet en tot kennisneming waarvan op grond van het bepaalde in artikel 112 van de Grondwet niet een andere rechter competent is. De keuze voor kroon-beroep is in overeenstemming met de Algemene Aanwijzingen voor de Rijksdienst, houdende Richtlijnen voor de keuze tussen Arob-beroep en beroep op de Kroon (Stcrt. 23 maart 1981, nr. 56). In richtlijn 3 van deze aanwijzingen wordt gesteld dat het de voorkeur verdient de beslissing in geschillen over de inhoud van het beleid waarbij alleen overheidsorganen betrokken zijn, op te dragen aan een hoger bestuursorgaan. Gelet op het karakter van deze wet en de verantwoordelijkheid op rijksniveau voor de reorganisatie van de rampenbestrijding wordt beroep op de kroon voorgesteld.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
M. J. J. van Amelsvoort

SOCIAAL PLAN VOOR HET BEROEPSPERSONEEL VAN ORGANISATIE BESCHERMING BEVOLKING

Inhoudsopgave

		Blz
1.	Inleiding	25
2.	Algemeen	25
3.	De herplaatsing van noodwachtpersoneel	26
3.1.	Algemeen	26
3.2.	Functies bij de organisaties die een rol vervullen in de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie	27
3.3.	De «Leidraad ten behoeve van de herplaatsing van het noodwachtpersoneel»	27
3.3.1.	De Landelijk Coordinator Herplaatsing BB-personeel	27
3.3.2.	De Begeleidingscommissie Herplaatsing Noodwachters	28
3.4.	Detachering	28
3.5.	Ontslag	29
3.5.1.	Ontslag vrijwillige en plichtnoodwachters	29
3.6.	Wachtgeld	29
3.6.1.	Wachtgeldgarantieregeling	29
3.7.	Studiekostenregeling	30
3.8.	Inschrijving bij GAB en RPD	30
3.9.	Kosten op provinciaal niveau	31
4.	Overige aanspraken	31
4.1.	Ziektekostenvoorziening	31
4.2.	Secundaire arbeidsvoorwaarden	31
4.3.	Rechtsgedingen	31
5.	Georganiseerd overleg	31
6.	Voorlichting	31
Bijlage	Leidraad ten behoeve van de herplaatsing van noodwachtpersoneel	33

1. Inleiding

In 1980 heeft de regering in het kader van de reorganisatie van de rampenbestrijding het voornemen kenbaar gemaakt te zullen bevorderen dat de Organisatie Bescherming Bevolking wordt opgeheven. Doel van deze reorganisatie is om de organisaties die taken vervullen bij de rampenbestrijding in normale omstandigheden, geschikt te maken voor voortzetting van die taken in buitengewone omstandigheden.

De opheffing van een gehele organisatie heeft met name op het personele vlak verstrekende gevolgen. Dit sociaal plan beoogt de grondslag te leggen voor een beleid dat er op is gericht een zo groot mogelijk deel van het beroepspersoneel van de noodwachten te herplaatsen, al dan niet binnen de rampenbestrijdingsorganisatie. De «Leidraad ten behoeve van de herplaatsing van het noodwachtpersoneel» vormt dan ook het belangrijkste element uit het sociaal plan. Daarnaast zijn onder meer voorzieningen opgenomen met betrekking tot het vergoeden van studiekosten, wachtgeld en de voortzetting van de ziektekostenregelingen bij ontslag.

Over dit sociaal plan heeft overleg plaatsgevonden met de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor Noodwachtpersoneel.

2. Algemeen

In het eerste voortgangsrapport reorganisatie rampenbestrijding (kamerstukken II, 1983–1984, 18 100, hoofdstuk VII, nr. 47), dat bij brief van 4 mei 1984 aan de voorzitter van de Tweede Kamer is aangeboden, is de structuur van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie in buitengewone omstandigheden uiteengezet. Hierdoor is duidelijkheid verschaft over de in de eindsituatie te bereiken verdeling van de financiële middelen naar de diverse organisaties die een rol vervullen in de nieuwe opzet van de rampenbestrijding en over de verdeling van de nieuwe formatieplaatsen die bij deze organisaties zullen ontstaan. Deze verdeling heeft betrekking op de eindsituatie, dat wil zeggen de situatie die ontstaat wanneer de Organisatie Bescherming Bevolking bij wet zal zijn opgeheven, de liquidatie van die organisatie zal zijn voltooid en voorts de opbouwfase van de nieuwe structuur achter de rug is. In de periode na opheffing van de Organisatie Bescherming Bevolking zullen minimaal 270 nieuwe functies beschikbaar komen.

In 1980 werd in de Tweede Kamer de motie-Wisselink (kamerstukken II, 1980–1981, nr. 15 817, nr. 14) ingediend. Deze motie – die met algemene stemmen werd aanvaard – strekte er onder meer toe te waarborgen dat zoveel mogelijk noodwachtters in dienst zouden kunnen treden bij die organisaties die een rol gaan vervullen in de rampenbestrijding. In dit sociaal plan is, voor zover dit binnen de grenzen van de bevoegdheden van de Minister van Binnenlandse Zaken valt, aan de strekking van deze motie uitvoering gegeven. Uitgaande van het feit dat de verantwoordelijkheid voor de herplaatsing weliswaar primair bij het bevoegde gezag ligt, is in de Intrekkingwet BB dan ook in artikel 11, eerste lid, een inspanningsverplichting voor de Minister van Binnenlandse Zaken opgenomen met betrekking tot het onderzoeken van de mogelijkheden tot herplaatsing van het BB-personeel. Als instrumenten ter uitvoering van die inspanningsverplichting dienen onder meer de Leidraad en de Landelijk Coördinator.

De herplaatsingsmogelijkheden zullen in eerste instantie op het lokale en regionale niveau moeten worden onderzocht. Er wordt immers, nu de eindstructuur van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie bekend is, al veelvuldig overleg gevoerd tussen regionale brandweren en BB-kringen over de overname van personeel. Naar verwachting zal de herplaatsing bij de regionale brandweren, het Rode Kruis, de basisgezondheidsdiensten en de provincies dus voor een groot deel op initiatief van het betrokken

bevoegde gezag geschieden. Daarnaast zijn sommige gemeentelijke en regionale besturen nu al actief bij het herplaatsen van noodwachtpersoneel in functies binnen hun invloedssfeer, buiten het terrein van de rampenbestrijding.

Aansluitend bij de eigen verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag voor de herplaatsing van het personeel, is gekozen voor een coördinerende en stimulerende rol van de Minister van Binnenlandse Zaken. Daarom is er de voorkeur aan gegeven om in deze voorwettelijke fase het herplaatsingsonderzoek mede te laten plaatsvinden volgens een centraal vastgestelde raamregeling. Op deze wijze wordt ook de verantwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse Zaken voor de personele gevolgen van de opheffing van de Organisatie Bescherming Bevolking nog eens tot uitdrukking gebracht.

De Commissarissen der Koningin zijn reeds in 1982 bereid gevonden om een stimulerende en coördinerende rol te spelen in het kader van de herplaatsing van het noodwachtpersoneel. Dit gelet op het inzicht dat op dit niveau bestaat in de problemen en mogelijkheden binnen de provincie. Bovendien kan men over de grenzen van één regio heen kijken. De Commissarissen der Koningin zullen dan ook een belangrijke rol kunnen vervullen bij het tot elkaar brengen van bij voorbeeld regio en BB-kring. Zij kunnen bij problemen tevens een signaleringsfunctie naar het Rijk toe vervullen.

Onder erkenning van de eigen verantwoordelijkheid van het bevoegde gezag van de organisaties die een rol gaan vervullen in de rampenbestrijding ten aanzien van de benoeming van personeel is het herplaatsingsonderzoek er mede op gericht om zoveel mogelijk formatieplaatsen die bij deze organisaties zullen ontstaan, te laten bezetten door noodwachtpersoneel. Tevens wordt er naar gestreefd om het noodwachtpersoneel de binnen bereik liggende waarborgen voor een zorgvuldige en uniforme behandeling te bieden. Ten aanzien van degenen voor wie binnen de nieuwe structuur van de rampenbestrijding geen functies beschikbaar zijn, zal door middel van een actief herplaatsingsbeleid naar een functie elders gezocht worden.

3. De herplaatsing van het noodwachtpersoneel

3.1. Algemeen

De opheffing van de Organisatie Bescherming Bevolking heeft tot gevolg dat voor de ca. 400 noodwachters zal moeten worden getracht een andere passende functie te vinden. Dit aantal zal wellicht nog verminderen doordat noodwachtambtenaren van 55 jaar en ouder op hun verzoek buiten het herplaatsingsonderzoek kunnen worden gelaten. Met het vastleggen van deze mogelijkheid in de Intrekkingwet BB wordt een reeds in 1981 gedane toezegging nagekomen.

De «Leidraad ten behoeve van de herplaatsing van het noodwachtpersoneel», heeft tot doel het onderzoek naar de herplaatsingsmogelijkheden van de noodwachters te structureren om zodoende een zorgvuldige en uniforme behandeling van het noodwachtpersoneel te bewerkstelligen. De Leidraad heeft de vorm gekregen van een ministerieel besluit omdat, indien gekozen zou zijn voor een algemene maatregel van bestuur op grond van de Intrekkingwet BB, de regeling pas na inwerkingtreding van die wet zou kunnen gaan gelden. Oogmerk van de Leidraad is echter juist om reeds voor inwerkingtreding van de Intrekkingwet de noodzakelijke waarborgen aan het herplaatsingsonderzoek te verbinden. Het is immers in het belang van het noodwachtpersoneel om op een zo vroeg mogelijk tijdstip het herplaatsingsonderzoek een aanvang te laten nemen aangezien dit de kans op herplaatsing vergroot.

3.2. Functies bij de organisaties die een rol vervullen in de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie: aantallen, financiering, toetsing

In de eindsituatie zullen bij de organisaties die belast zullen zijn met taken ten behoeve van de rampenbestrijding, naar verwachting meer dan 270 nieuwe functies beschikbaar komen: 187 bij de regionale brandweren, 22 bij de provincies, 20 à 25 bij de basisgezondheidsdiensten en 40 bij het Rode Kruis. Binnen het Rode Kruis kunnen 14 van de 40 functies niet door noodwachtpersoneel worden bezet.

In de motie-Wisselink is gevraagd om de know-how die aanwezig is bij het noodwachtpersoneel zoveel mogelijk te behouden door dit personeel bij voorrang in aanmerking te brengen voor de nieuwe functies die in het kader van de opbouw van de nieuwe rampenbestrijdingsorganisatie zullen ontstaan. Hoewel een waterdichte garantie dat alle functies inderdaad door noodwachtpersoneel zullen worden bezet, niet gegeven kan worden zullen maatregelen worden getroffen om die voorrangsbepaling zoveel als mogelijk te waarborgen. De rijksbijdragen voor de personeelskosten verbonden aan deze functies zullen worden bepaald door middel van normbedragen.

Het is derhalve de bevoegdheid van het bevoegd gezag om aan de toegewezen formatieplaats nadere invulling te geven. Aan het beschikbaar stellen van de rijksbijdragen wordt als overgangsmaatregel wel de voorwaarde verbonden dat in eerste instantie noodwachters voor de invulling van deze functies in aanmerking worden gebracht. Indien naar genoegen van de Minister van Binnenlandse Zaken kan worden aangetoond dat zich onder het beschikbare noodwachtpersoneel geen geschikte kandidaat bevindt, kan men een open sollicitatieprocedure starten.

De minister zal zich hierbij laten adviseren door de betreffende Commissaris der Koningin. In de financieringsregelingen zal overigens de bepaling worden opgenomen dat de normbedragen alleen worden uitgekeerd indien de betreffende functies ook daadwerkelijk bezet zijn.

3.3. De «Leidraad ten behoeve van de herplaatsing van het noodwachtpersoneel» (bijlage)

Het streven is erop gericht om reeds in de voorwettelijke fase te onderzoeken welke noodwachters een functie kunnen gaan vervullen bij de regionale brandweer, de provincie, de basisgezondheidsdienst of het Rode Kruis. Ten behoeve van het overleg tussen BB-kringen en bovengenoemde organisaties zullen deze organisaties functieomschrijvingen moeten verstrekken van de nieuw in te vullen formatieplaatsen.

De Commissarissen der Koningin zullen een belangrijke rol spelen bij de uitvoering van het in de «Leidraad» neergelegde herplaatsingsonderzoek. Hoewel in het Plan van Aanpak uit 1982 nog werd voorgesteld om op provinciaal niveau een uitgebreide overlegstructuur op te zetten, wordt de invulling van de rol van het provinciale niveau thans aan het oordeel van de Commissarissen der Koningin overgelaten. In verband met de gewenste uniformiteit in de uitvoering van het onder verantwoordelijkheid van de Landelijk Coördinator uit te voeren herplaatsingsonderzoek wordt van hen wel gevraagd een contactpersoon aan te wijzen. Deze contactpersoon zal in samenwerking met de Landelijk Coördinator uitvoering kunnen geven aan het herplaatsingsonderzoek. Hij kan tevens fungeren als vertrouwensman voor het noodwachtpersoneel.

Uiteraard wordt met deze Leidraad niet getreden in de verantwoordelijkheden en bevoegdheden van het bevoegd gezag ten aanzien van het noodwachtpersoneel.

3.3.1. De Landelijk Coördinator Herplaatsing BB-personeel

De Landelijk Coördinator Herplaatsing BB-personeel treedt bij de uitvoering van het herplaatsingsonderzoek op namens de Minister van

Binnenlandse Zaken en vervult als zodanig een centrale rol. Aan hem zullen echter geen bijzondere bevoegdheden kunnen worden toegekend, onder meer omdat de besturen van de verschillende bij de rampenbestrijding betrokken organisaties hun eigen verantwoordelijkheid ter zake hebben. In de afgelopen periode is overigens gebleken dat op de medewerking van deze besturen op dit punt mag worden gerekend.

De Landelijk Coördinator zal op provinciaal niveau veelvuldig overleg plegen met de door de Commissarissen der Koningin aangewezen contactpersonen. Deze provinciale contactpersonen zijn van groot belang voor het welslagen van de uitvoering van het herplaatsingsonderzoek, mede omdat zij een beter inzicht hebben ten aanzien van de functies die de regionale brandweren en de overige betrokken organisaties nodig hebben om hun taak in buitengewone omstandigheden te kunnen vervullen.

De Landelijk Coördinator draagt zorg voor de inventarisatie van de personeelsgegevens van de te herplaatsen noodwachters door middel van een vragenformulier. Op basis van deze gegevens wordt – in overleg met de betrokken noodwachter en zijn bevoegd gezag – gezocht naar een voor hem passend te achten functie bij:

- a. de organisaties die een rol vervullen in de rampenbestrijding;
- b. de lagere overheden;
- c. de rijksoverheid;
- d. particuliere instellingen en bedrijven.

Uiteraard is het streven erop gericht om een passende functie te vinden in of nabij de huidige standplaats van de noodwachter.

3.3.2. *De Begeleidingscommissie herplaatsing Noodwachters*

De Begeleidingscommissie Herplaatsing Noodwachters is een belangrijk orgaan in de Leidraad. Deze Commissie begeleidt de Landelijk Coördinator bij de uitvoering van zijn taken. De Commissie draagt zorg voor de verslaglegging rond de uitvoering van het herplaatsingsonderzoek, een en ander mede op basis van de door de Landelijk Coördinator te verstrekken gegevens. Dit verslag wordt uitgebracht aan de Minister van Binnenlandse Zaken en in afschrift gezonden aan de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor Noodwachtpersoneel.

De voorzitter, secretaris en leden van de Commissie worden, gehoord de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor Noodwachtpersoneel, door de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken benoemd.

3.4. *Detachering*

De noodwachten zijn in de afgelopen periode geconfronteerd met personeel dat een geringe werklast heeft. Noodwachters die overeenstemming hebben bereikt over de invulling van een functie bij een regionale brandweer, een provincie, een basisgezondheidsdienst of het Rode Kruis kunnen in deze fase -vooruitlopend op een definitieve plaatsing- voor rekening van de betreffende noodwacht worden gedetacheerd bij de desbetreffende organisatie.

Zij kunnen dan worden ingeschakeld bij de voorbereidingen die deze organisaties moeten treffen met het oog op hun taken in de nieuwe structuur van de rampenbestrijding. Deze constructie kan, mits er overeenstemming bestaat tussen de betrokken besturen en de noodwachter, vrij eenvoudig en zonder veel budgettaire gevolgen worden doorgevoerd. Het verdient aanbeveling om de afspraken rond de detachering – onder meer met betrekking tot het salaris bij definitieve indiensttreding – vast te leggen in een detacheringsovereenkomst tussen de besturen, die tevens ondertekend kan worden door de betrokken noodwachter. Bij deze overeenkomst behoort tevens een functie-omschrijving te worden bijgevoegd.

3.5. *Ontslag*

De noodwachter die gedurende de liquidatiefase herplaatst kan worden, wordt door zijn bevoegd gezag eervol ontslagen met recht op wachtgeld c.q. uitkering. Ten opzichte van de noodwachter die nadat de liquidatie is voltooid nog niet kan worden herplaatst, treedt de Minister van Binnenlandse Zaken tot het tijdstip, gelegen 12 maanden na inwerkingtreding van de Intrekkingwet BB, op als bevoegd gezag. De noodwachter ontvangt zijn salaris dan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Indien een jaar na inwerkingtreding van de Intrekkingwet BB het niet mogelijk is gebleken om de noodwachter in een in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden passende functie te herplaatsen, wordt hem door de Minister van Binnenlandse Zaken eervol ontslag verleend.

De noodwachters die op de datum van inwerkingtreding van de Intrekkingwet BB 55 jaar of ouder zijn en die op grond van artikel 11, tweede lid, binnen 1 maand na inwerkingtreding van de Intrekkingwet BB te kennen hebben gegeven dat zij niet in aanmerking wensen te komen voor herplaatsing, worden door het bevoegd gezag eervol ontslagen met ingang van de dag, waarop de liquidatietermijn als bedoeld in artikel 4, eerste lid van de Intrekkingwet BB verstreken is of zoveel eerder als de liquidatie is voltooid.

3.5.1. *Ontslag vrijwillige en plichtnoodwachters*

Met ingang van de datum van inwerkingtreding van de Intrekkingwet BB worden alle noodwachters die zijn ingelijfd op grond van artikel 7, eerste lid onder b t/m g van de Wet op de Noodwachten van rechtswege ontslagen. Deze procedure beoogt te voorkomen dat deze groepen noodwachters bij afzonderlijke beschikking van hun verplichtingen moeten worden ontheven, hetgeen zou noodzaken tot de uitvoering van een omvangrijke administratieve procedure voor het bevoegde gezag.

3.6. *Wachtgeld*

De noodwachters die worden ontslagen op grond van het bepaalde in artikel 12, eerste en tweede lid 14, eerste lid of 15, eerste lid van de Intrekkingwet BB hebben recht op een wachtgeld op grond van de algemene maatregel van bestuur van 23 november 1972 (Stb. 671) dan wel een uitkering op grond van de algemene maatregel van bestuur van 23 november 1972 (Stb. 672).

Bij inwerkingtreding van de Intrekkingwet BB vervallen van rechtswege de gemeenschappelijke regelingen en worden de kringen van rechtswege ontbonden. Het bevoegd gezag blijft nog tot uiterlijk zes maanden na inwerkingtreding van de Intrekkingwet BB voortbestaan in verband met de liquidatie. Aangezien het bevoegd gezag daarna is komen te vervallen, zal de betaling van het wachtgeld of de uitkering van rijkswege plaatsvinden. De wachtgeldverplichtingen die reeds voor inwerkingtreding van de Intrekkingwet voor de noodwachten zijn ontstaan worden eveneens door het Rijk overgenomen. Conform de bepalingen van eerdergenoemde algemene maatregel van bestuur vervalt het recht op wachtgeld niet indien men een andere betrekking aanvaardt. Wel wordt het wachtgeld verminderd overeenkomstig het gestelde in artikel 7 van deze algemene maatregel van bestuur.

Reeds in een vroegtijdig stadium zal aandacht worden besteed aan de voorlichting met betrekking tot de toepassing van deze wachtgeld- en uitkeringsregelingen.

3.6.1. *Wachtgeldgarantieregeling*

Het kabinet heeft besloten dat bij reorganisaties bij de rijksoverheid, die ten doel hebben de omvang van het overheidsapparaat te verkleinen, aan personeelsleden van 57½ jaar of ouder een wachtgeldgarantie kan

worden verstrekt waardoor eventuele nadelige wijzigingen in de wachtgeldregelingen voor hen niet zullen gelden. Deze wachtgeldgarantieregeling voor het rijkspersoneel zal ook van toepassing zijn op de noodwachters die op de datum waarop het hen op grond van het bepaalde in de Intrekkingwet BB verleende ontslag ingaat, 57½ jaar of ouder zijn. Voor het treffen van deze wachtgeldgarantieregeling is thans geen afzonderlijke regelgeving vereist: bij eventuele nadelige wijzigingen van de wachtgeldregelingen zal worden bepaald dat deze wijzigingen niet gelden voor deze categorie noodwachters. Reeds in mei 1984 werd een eerste wachtgeldgarantieregeling getroffen voor het noodwachterspersoneel. Die regeling was in verband met te verwachten wijzigingen in de wachtgeldregelingen en gelet op het bezuinigingsmotief dat eveneens aan deze regeling ten grondslag lag, gebonden aan de datum van 1 juli 1984. Ongeveer 65 noodwachtambtenaren hebben van deze regeling gebruik gemaakt.

Met het treffen van deze wachtgeldgarantieregelingen wordt beoogd de oudere noodwachtambtenaren te vrijwaren van eventuele verslechteringen in de wachtgeldregeling waardoor zij gestimuleerd worden om zonder herplaatsingsonderzoek de dienst te verlaten onder toekenning van een gegarandeerd wachtgeld. Op deze wijze kunnen de herplaatsingsmogelijkheden voor de jongere noodwachtambtenaren worden vergroot.

3.7. *Studiekostenregeling*

Noodwachters zullen in de gelegenheid worden gesteld om een studie te volgen om het uitzicht op het verkrijgen van een nieuwe bezoldigde functie te verbeteren. Daartoe is een studiekostenregeling opgesteld, die inmiddels aan de Ministerraad is voorgelegd.

Onder bepaalde voorwaarden kunnen op grond van deze regeling de noodzakelijk te maken studiekosten en de daaraan verbonden reiskosten bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken worden gedeclareerd. Voor degenen die recht hebben op een wachtgeld c.q. een uitkering zou het volgen van een studie in conflict kunnen komen met de voorwaarden die voor het verkrijgen van een wachtgeld of een uitkering zijn gesteld. Met het oog daarop zijn enkele bepalingen opgenomen die betrekking hebben op het studeren met behoud van wachtgeld c.q. uitkering. Deze bepalingen zijn afgestemd op de voorwaarden zoals die in het kader van de sociale verzekeringswetten worden gesteld. De belangrijkste elementen hiervan zijn dat een studie gericht dient te zijn op een beroep waarin naar de te verwachten verhoudingen op de arbeidsmarkt voldoende werkgelegenheid aanwezig is, alsmede dat de uitkeringsgerechtigde geen productieve arbeid mag verrichten. Met het tot stand brengen van deze regeling wordt aan het noodwachterspersoneel de mogelijkheid geboden om een studie voort te zetten na opheffing van de Organisatie Bescherming Bevolking.

Voorts zal aan noodwachters die daarvoor in aanmerking komen en die worden aangesteld bij de regionale brandweer de mogelijkheid worden geboden een applicatiecursus te volgen aan de Rijksbrandweeracademie.

3.8. *Inschrijving bij de Gewestelijke Arbeidsbureaus en Rijks Psychologische Dienst*

Aan de noodwachters wordt het advies gegeven zich reeds voor de opheffing van de Organisatie Bescherming Bevolking als werkzoekende in te laten schrijven bij GAB en RGD. Op deze wijze wordt de mogelijkheid om een nieuwe functie te verwerven vergroot.

De noodwachters die 12 maanden na inwerkingtreding van de Intrekkingwet Bescherming Bevolking worden ontslagen en een wachtgeld gaan ontvangen van rijkswege, worden door tussenkomst van de Hoofdafdeling Pensioenen en Wachtgelden van het Ministerie van Binnenlandse

Zaken automatisch ingeschreven bij de Rijks Psychologische Dienst. Deze inschrijving als werkzoekende blijft gedurende de gehele wachtgeldperiode gehandhaafd.

3.9. *Kosten op provinciaal niveau*

De coördinerende en stimulerende rol die de Commissarissen der Koningin in het kader van de herplaatsing van het noodwachtpersoneel zullen vervullen, zal, afhankelijk van de door hen gekozen structuur, financiële lasten met zich meebrengen. Deze kosten zullen met name voortvloeien uit de werkzaamheden van de provinciale contactpersonen. Deze financiële lasten komen voor rekening van het Rijk, met dien verstande dat er alleen sprake kan zijn van vergoeding van de daadwerkelijke meerkosten maar niet van bij voorbeeld salariskosten van provinciale contactpersonen.

4. **Overige aanspraken**

4.1. *Ziektekostenvoorziening*

De noodwachters die niet herplaatst kunnen worden en die van rijkswege een wachtgeld zullen gaan ontvangen zullen in de gelegenheid worden gesteld hun huidige ziektekostenvoorziening bij bijvoorbeeld IZA of IZR te continueren onder de gebruikelijke voorwaarden. Het werknemersdeel in de verschuldigde premie komt ten laste van hoofdstuk VII van de rijksbegroting. De Minister van Binnenlandse Zaken draagt zorg voor de inhouding en de afdracht van de premies.

Ten aanzien van degenen die reeds voor inwerkingtreding van de Intrekkingwet BB met recht op wachtgeld zijn ontslagen en degenen die zijn ontslagen wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd zal, indien gewenst, op overeenkomstige wijze een voorziening worden getroffen.

4.2. *Secundaire arbeidsvoorwaarden*

Aanspraken van noodwachters op grond van door het bevoegd gezag getroffen regelingen met betrekking tot de secundaire arbeidsvoorwaarden zullen in de liquidatie moeten worden beëindigd.

Dit kan betekenen dat in voorkomende gevallen het bevoegd gezag gehouden is daaromtrent met betrokkenen een regeling te treffen.

4.3. *Rechtsgedingen*

De mogelijkheid bestaat dat aan het einde van de liquidatiefase nog rechtsgedingen die betrekking hebben op de rechtspositie van de noodwachter moeten worden voortgezet dan wel worden gevoerd.

Deze rechtsgedingen zullen na het verstrijken van de in artikel 4, eerste lid van de Intrekkingwet BB genoemde termijn worden voortgezet door of tegen dan wel gevoerd worden door of tegen de Minister van Binnenlandse Zaken.

5. **Georganiseerd overleg**

Uiteraard zal het overleg met de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor Noodwachtpersoneel worden voortgezet gedurende de periode dat het sociaal plan ten uitvoer zal worden gebracht.

6. **Voorlichting**

Het maandblad voor de Organisatie Bescherming Bevolking «de Paladijn» is opgeheven. Thans verschijnt periodiek de «Nieuwsbrief», een

informatiebulletin van het Ministerie van Binnenlandse Zaken voor het noodwachtpersoneel. In deze Nieuwsbrief zal algemene informatie worden verstrekt over het te voeren beleid tot aan de inwerkingtreding van de Intrekkingswet BB en gedurende de liquidatieperiode.

Informatie met betrekking tot allerlei specifieke rechtspositionele voorzieningen zal per afzonderlijke brief worden gezonden aan het bevoegd gezag en het noodwachtpersoneel. Tevens is de Landelijk Coördinator Herplaatsing BB-personeel telefonisch bereikbaar voor het geven van nadere inlichtingen op het terrein van de rechtspositie van het noodwachtpersoneel.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,

- Overwegende dat het in verband met de opheffing van de Organisatie Bescherming Bevolking wenselijk is een leidraad vast te stellen met betrekking tot de wijze waarop voor de noodwachters in dienst bij de Organisatie Bescherming Bevolking naar herplaatsingsmogelijkheden wordt gezocht;
- Gelet op het Sociaal plan voor het beroepspersoneel van de Organisatie Bescherming Bevolking;

Besluit:

Hoofdstuk 1. Begripsbepaling

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- noodwachter: degene, die is benoemd dan wel in dienst genomen op grond van artikel 9 van de Wet op de noodwachten (Stb. 1971, 61);
- bevoegd gezag: het gezag, door wie de noodwachter is benoemd dan wel in dienst genomen;
- passende functie: een functie waarvan de aard, de inhoud en het niveau aansluiten bij de persoonlijkheid en de omstandigheden van de noodwachter;
- de Landelijk Coördinator: de Landelijk Coördinator Herplaatsing BB-personeel, bedoeld in artikel 2.

Hoofdstuk 2. Landelijk Coördinator Herplaatsing BB-personeel

Artikel 2

1. Er is een Landelijk Coördinator Herplaatsing BB-personeel.
2. De Landelijk Coördinator verricht zijn werkzaamheden onder verantwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 3

De Landelijk Coördinator heeft met betrekking tot de te herplaatsen noodwachters als taak:

- het inventariseren van de relevante persoonsgegevens, waarbij ook de persoonlijke wensen met betrekking tot herplaatsing zullen worden betrokken;
- het inventariseren van mogelijk passende functies bij de regionale brandweer dan wel bij andere daarvoor in aanmerking komende publiek-rechtelijke of privaatrechtelijke lichamen;
- het onderzoeken van de herplaatsingsmogelijkheden en het voeren van het daartoe noodzakelijke overleg;
- het meewerken aan c.q. stimuleren van de herplaatsing van de noodwachters voor wie een passende functie is gevonden;
- het coördineren, begeleiden en stimuleren van herplaatsingsactiviteiten op lokaal, regionaal en provinciaal niveau;
- het adviseren aan noodwachters met betrekking tot problemen van rechtspositionele aard;
- het geven van voorlichting aan de noodwachters en betrokken instanties over het herplaatsingsonderzoek.

Artikel 4

De Landelijk Coördinator overlegt zoveel mogelijk met de door de Commissarissen van de Koningin aangewezen contactpersonen.

Artikel 5

De Landelijk Coördinator is verplicht alle informatie te verstrekken aan de Begeleidingscommissie Herplaatsing Noodwachters als bedoeld in artikel 9.

Artikel 6

De Landelijk Coördinator pleegt periodiek overleg met de Begeleidingscommissie Herplaatsing Noodwachters.

Hoofdstuk 3. Het herplaatsingsonderzoek

Artikel 7

De Landelijk Coördinator draagt door middel van een gestandaardiseerd vragenformulier zorg voor de inventarisatie van de persoonsgegevens van de te herplaatsen noodwachters.

Artikel 8

De Landelijk Coördinator beziet in overleg met de te herplaatsen noodwachter en het bevoegd gezag de mogelijkheden voor herplaatsing in een passende functie. Hierbij wordt rekening gehouden met de mogelijkheden van om-, her- en bijscholing.

Hoofdstuk 4. Begeleidingscommissie Herplaatsing Noodwachters

Artikel 9

Er is een Begeleidingscommissie Herplaatsing Noodwachters.

Artikel 10

1. De Begeleidingscommissie Herplaatsing Noodwachters bestaat uit:
 - een medewerker van de directie Personeelszaken van het ministerie van Binnenlandse Zaken, voorzitter;
 - een medewerker van de Rijks Psychologische Dienst, lid;
 - een vertegenwoordiger namens de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor Noodwachterspersoneel, lid.
2. De Begeleidingscommissie wordt bijgestaan door een secretaris, zijnde een medewerker van de afdeling Personeel van de directie Brandweer van het Ministerie van Binnenlandse Zaken.
3. De voorzitter, de secretaris en de leden worden, gehoord de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor Noodwachterspersoneel, benoemd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 11

De Begeleidingscommissie Herplaatsing Noodwachterspersoneel heeft tot taak het begeleiden van de werkzaamheden van de Landelijk Coördinator.

Artikel 12

De Begeleidingscommissie Herplaatsing Noodwachters brengt periodiek verslag uit aan de Minister van Binnenlandse Zaken. Een afschrift hiervan wordt gezonden aan de Commissie voor Georganiseerd Overleg voor Noodwachterspersoneel.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 13

Dit besluit laat onverlet de verantwoordelijkheden en bevoegdheden die het bevoegd gezag heeft ten aanzien van de herplaatsing van het personeel van de Organisatie Bescherming Bevolking.

Artikel 14

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 maart 1986.

Artikel 15

1. Dit besluit kan worden aangehaald als «Leidraad ten behoeve van de herplaatsing van het noodwachtpersoneel».

2. Dit besluit wordt bekend gemaakt door plaatsing in de Nederlandse Staatscourant.

's-Gravenhage, 3 februari 1986

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
M. J. J. van Amelsvoort

Totaal personeelsoverzicht noodwachtambtenaren per 1-1-1986

Commando	Provinciaal	Kring/Gemeente	Totaal
<i>Aanwezig op 16-9-1983</i>	43	554	597
In dienst getreden		4	4
Subtotaal A	43	558	601
I Wachtgeld	4	75	79
II VUT-regeling/pensioen	4	36	40
III Afkeuring	—	20	20
IV Gestorven	—	3	3
V Ontslag i v m tijdelijke dienst	2	6	8
VI Vertrek buitenland	—	1	1
VII Andere werkkring	3	57	60
Subtotaal B	13	198	211
Totaal aanwezig per 1-1-1986 (A-B)	30	360	390
VIII Wachtgeld bij opheffing	2	31	33
IX VUT-regeling bij opheffing	2	15	17
X Detachering bij Provincie	5	3	8
Brandweer	1	57	58
Rode Kruis	1	2	3
Ba GD	—	2	2
Gemeente/ Gewest	—	9	9
Subtotaal C	11	119	130
Waarschijnlijk nog te herplaatsen per 1-1-1986 (A-B-C)	19	241	260

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Groningen

Commando	PC	GN West	GNc	GNd	Totaal
<i>Aanwezig op 16-9-1983</i>	1	12	4	6	23
I Wachtgeld	—	3	2	1	6
II VUT-regeling/pensioen	—	—	1	1	2
III Afkeuring	—	—	—	—	—
IV Gestorven	—	—	—	—	—
V Ontslag i v m tijdelijke dienst	—	1	—	—	1
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	—	—	—	1	1
Totaal	—	4	3	3	10
Subtotaal	1	8	1	3	13
VIII Wachtgeld bij opheffing	—	—	—	—	—
IX VUT-regeling bij opheffing	—	—	—	—	—
X Detachering bij Provincie	—	—	—	—	—
Brandweer	—	—	—	—	—
Rode Kruis	—	—	—	—	—
Ba GD	—	—	—	—	—
Gemeente/ Gewest	—	—	—	—	—
Totaal	—	—	—	—	—
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	1	8 ¹	1	3	13

¹ In principe zullen in de loop van februari 1986 vier noodwachtambtenaren bij de Brandweer gedetacheerd worden

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Friesland

Commando	PC	FRa	FRb	FRc	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	5	7	5	8	25
I Wachtgeld	1	—	—	—	1
II VUT-regeling/pensioen	1	1	—	—	2
III Afkeuring	—	—	—	—	—
IV Gestorven	—	—	—	—	—
V Ontslag i.v.m. tijdelijke dienst	—	—	—	—	—
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	—	—	1	2	3
Totaal	2	1	1	2	6
Subtotaal	3	6	4	6	19
VIII Wachtgeld bij opheffing	—	—	—	2	2
IX VUT-regeling bij opheffing	—	—	—	—	—
X Detachering bij Provincie	—	1	—	—	1
Brandweer	—	2	—	—	2
Rode Kruis	—	—	—	—	—
Ba GD	—	—	—	—	—
Gemeente/ Gewest	—	2	—	—	2
Totaal	—	5	—	2	7
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	3	1	4	4	12

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Drenthe

Commando	PC	DRa	DRb	DRc	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	3	4	6	3	16
I Wachtgeld	—	1	4	1	6
II VUT-regeling/pensioen	1	—	—	—	1
III Afkeuring	—	1	—	—	1
IV Gestorven	—	—	—	—	—
V Ontslag i v m tijdelijke dienst	—	—	—	—	—
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	—	—	—	—	—
Totaal	1	2	4	1	8
Subtotaal	2	2	2	2	8
VIII Wachtgeld bij opheffing	—	—	—	—	—
IX VUT-regeling bij opheffing	—	—	—	—	—
X Detachering bij Provincie	—	—	—	—	—
Brandweer	—	—	2	2	4
Rode Kruis	—	—	—	—	—
Ba GD	—	—	—	—	—
Gemeente/ Gewest	—	—	—	—	—
Totaal	—	—	2	2	4
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	2 ¹	2 ²	—	—	4

¹ Beide noodwachtambtenaren worden in principe bij de opheffing van de Organisatie Bescherming Bevolking herplaatst bij de provincie Drenthe (1x provinciale staf en 1x provinciaal museum).

² Eén noodwachtambtenaar wordt in principe na de opheffing van de Organisatie Bescherming Bevolking bij de regionale brandweer «Noord- en Midden-Drenthe» aangesteld.

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Overijssel

Commando	PC	OVa	OVb	OVc	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	5	15	7	16	43
I Wachtgeld	1	1	2	3	7
II VUT-regeling/pensioen	—	—	—	—	—
III Afkeuring	—	3	—	—	3
IV Gestorven	—	—	—	—	—
V Ontslag i.v.m. tijdelijke dienst	—	—	—	—	—
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	1	—	1	2	4
Totaal	2	4	3	5	14
Subtotaal	3	11	4	11	29
VIII Wachtgeld bij opheffing	1	2	1	2	6
IX VUT-regeling bij opheffing	—	—	—	1	1
X Detachering bij Provincie	—	—	—	1	1
Brandweer	1	2	1	6	10
Rode Kruis	1	—	—	—	1
Ba GD	—	—	—	1	1
Gemeente/ Gewest	—	1	1	—	2
Totaal	3	5	3	11	22
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	—	6 ¹	1	—	7

¹ In principe zullen voor eind februari 1986 twee noodwachtambtenaren gedetacheerd worden, te weten één bij de brandweerregio «IJsseldelta» en één ten behoeve van de basisgezondheidsdiensten behorende bij de brandweerregio's «Midden-IJssel» en «IJsseldelta».

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Gelderland

Commando	PC	GLDa	GLDb	GLD oost	GLDe	GLDf	GLDg	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	4	10	6	11	13	10	6	60
I Wachtgeld	—	1	1	1	4	2	—	9
II VUT-regeling/pensioen	—	—	—	2	—	2	—	4
III Afkeuring	—	—	—	1	—	—	—	1
IV Gestorven	—	—	—	—	—	—	1	1
V Ontslag i.v.m. tijdelijke dienst	—	—	—	1	—	—	—	1
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	—	—	1	1	—	—	—	2
Totaal	—	1	2	6	4	4	1	18
Subtotaal	4	9	4	5	9	6	5	42
VIII Wachtgeld bij opheffing	—	5	—	—	—	4	—	9
IX VUT-regeling bij opheffing	1	—	—	1	—	—	—	2
X Detachering bij Provincie	—	—	—	—	—	—	—	—
Brandweer	—	1	1	1	—	—	—	3
Rode Kruis	—	—	1	—	—	—	—	1
Ba GD	—	—	—	—	—	—	—	—
Gemeente/ Gewest	—	—	1	—	—	—	—	1
Totaal	1	6	3	2	—	4	—	16
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	3	3	1	3	9	2	5	26

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Utrecht

Commando	PC	Ua	Ub	Uc	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	4	4	13	9	30
I Wachtgeld	—	1	3	3	7
II VUT-regeling/pensioen	—	—	—	2	2
III Afkeuring	—	—	2	—	2
IV Gestorven	—	—	—	—	—
V Ontslag i.v.m. tijdelijke dienst	—	—	—	—	—
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	—	—	—	—	—
Totaal	—	1	5	5	11
Subtotaal	4	3	8	4	19
VIII Wachtgeld bij opheffing	—	1	—	—	1
IX VUT-regeling bij opheffing	—	—	—	—	—
X Detachering bij Provincie	—	—	—	—	—
Brandweer	—	—	—	1	1
Rode Kruis	—	—	—	—	—
Ba GD	—	—	—	—	—
Gemeente/ Gewest	—	—	—	—	—
Totaal	—	1	—	1	2
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	4	2	8	3	17

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Noord-Holland

Commando	PC	NHa	NHb	NHc	NHd	NHe	NHf	NHg	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	4	6	9	9	15	62	6	11	122
In dienst getreden	—	—	—	—	—	4	—	—	4
I Wachtgeld	—	—	—	—	—	3	1	—	4
II VUT-regeling/pensioen	—	—	2	—	—	4	—	—	6
III Afkeuring	—	—	—	1	—	2	—	1	4
IV Gestorven	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V Ontslag i.v.m. tijdelijke dienst	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	—	—	—	2	1	6	1	1	11
Totaal	—	—	2	3	1	15	2	2	25
Subtotaal	4	6	7	6	14	51	4	9	101
VIII Wachtgeld bij opheffing	—	—	—	1	—	—	—	—	1
IX VUT-regeling bij opheffing	—	—	—	—	—	4	—	—	4
X Detachering bij Provincie	4	—	—	—	—	—	—	—	4
Brandweer	—	—	—	4	1	2	3	—	10
Rode Kruis	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ba GD	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Gemeente/Gewest	—	—	1	—	1	—	—	—	2
Totaal	4	—	2	5	2	6	3	—	22
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	—	6 ¹	5	1	12	45 ²	1	9	79

¹ In principe zullen drie noodwachtambtenaren in de loop van de komende maanden bij de regionale brandweer «Kop van Noord-Holland» gedetacheerd worden.

² Het betreft *gemeentelijke* noodwachtambtenaren (Amsterdam); in principe is de bereidheid aanwezig deze noodwachtambtenaren zoveel mogelijk bij de gemeentelijke diensten te herplaatsen.

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Zuid-Holland

Commando	PC	ZHa	ZHb	ZHc	ZHd	ZHe	ZHf	ZHg	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	4	13	42	47	8	7	5	7	133
I Wachtgeld	—	4	5	14	4	—	—	—	27
II VUT-regeling/pensioen	—	3	2	1	—	—	1	—	7
III Afkeuring	—	2	1	1	—	—	—	—	4
IV Gestorven	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V Ontslag i.v.m. tijdelijke dienst	—	1	—	2	—	—	—	—	3
VI Vertrek buitenland	—	—	1	—	—	—	—	—	1
VII Andere werkkring	2	1	13	12	—	1	2	1	32
Totaal	2	11	22	30	4	1	3	1	74
Subtotaal	2	2	20	17	4	6	2	6	59
VIII Wachtgeld bij opheffing	—	—	6	2	—	1	—	1	10
IX VUT-regeling bij opheffing	—	—	—	3	1	—	—	—	4
X Detachering bij Provincie	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brandweer	—	2	3	3	3	1	—	—	12
Rode Kruis	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ba GD	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gemeente/Gewest	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Totaal	—	2	9	8	4	2	—	1	26
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	2	—	11	9	—	4	2	5	33

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Zeeland

Commando	PC	Za	Zc	1	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	4	25	9	—	38
I Wachtgeld	—	2	—	—	2
II VUT-regeling/pensioen	1	2	1	—	4
III Afkeuring	—	1	—	—	1
IV Gestorven	—	—	—	—	—
V Ontslag i.v.m. tijdelijke dienst	—	—	—	—	—
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	—	—	—	—	—
Totaal	1	5	1	—	7
Subtotaal	3	20	8	—	31
VIII Wachtgeld bij opheffing	—	—	—	—	—
IX VUT-regeling bij opheffing	—	1	—	—	1
X Detachering bij Provincie	1	—	—	—	1
Brandweer	—	—	1	—	1
Rode Kruis	—	—	—	—	—
Ba GD	—	—	—	—	—
Gemeente/ Gewest	—	—	—	—	—
Totaal	1	1	1	—	3
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	2	19 ¹	7	—	28

¹ In principe zullen voor eind februari 1986 acht noodwachtambtenaren gedetacheerd worden bij de regionale brandweer «Noord- en Midden-Zeeland» (5 personen) en de Centrale Post Ambulancevervoer (3 personen) die bij de regionale brandweer intrekt.

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Noord-Brabant

Commando	PC	BRa	BRb	BRc	BRd	BRe	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	3	8	17	11	7	8	54
I Wachtgeld	—	—	1	1	1	1	4
II VUT-regeling/pensioen	1	1	1	1	1	—	5
III Afkeuring	—	—	1	—	—	1	2
IV Gestorven	—	—	1	—	—	—	1
V Ontslag i.v.m. tijdelijke dienst	—	1	—	—	—	—	1
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	—	1	1	—	2	1	5
Totaal	1	3	5	2	4	3	18
Subtotaal	2	5	12	9	3	5	36
VIII Wachtgeld bij opheffing	1	2	—	1	—	—	4
IX VUT-regeling bij opheffing	1	—	—	2	—	—	3
X Detachering bij Provincie	—	—	1	—	—	—	1
Brandweer	—	2	6	2	2	—	12
Rode Kruis	—	—	—	—	—	1	1
Ba GD	—	—	—	—	—	—	—
Gemeente/Gewest	—	—	1	—	—	—	1e
Totaal	2	4	8	5	2	1	22
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	—	1	4	4	1 ¹	4	14

¹ In principe wordt deze noodwacht-ambtenaar met een proeftijd bij een bankinstelling gedetacheerd.

Personeelsoverzicht noodwachtambtenaren Provincie Limburg

Commando	PC	La	Lb	Lc	Totaal
Aanwezig op 16-9-1983	6	30	7	10	53
I Wachtgeld	2	2	2	—	6
II VUT-regeling/pensioen	—	3	3	1	7
III Afkeuring	—	1	—	1	2
IV Gestorven	—	1	—	—	1
V Ontslag i.v.m. tijdelijke dienst	2	—	—	—	2
VI Vertrek buitenland	—	—	—	—	—
VII Andere werkkring	—	1	—	1	2
Totaal	4	8	5	3	20
Subtotaal	2	22	2	7	33
VIII Wachtgeld bij opheffing	—	—	—	—	—
IX VUT-regeling bij opheffing	—	1	1	—	2
X Detachering bij Provincie	—	—	—	—	—
Brandweer	—	—	—	3	3
Rode Kruis	—	—	—	—	—
Ba GD	—	—	—	—	—
Gemeente/Gewest	—	—	—	1	1
Totaal	—	1	1	4	6
XI Waarschijnlijk nog te herplaatsen	2	21 ¹	1	3	27

¹ Momenteel wordt door de brandweer-regio's «Westelijke Mijnstreek», «Oostelijk Zuid-Limburg» en «Zuid-West-Limburg» nagegaan in hoeverre het mogelijk is in dit gebied één brandweer-regio te vormen; het bestuur van de Kring Limburg-a verwacht dat een belangrijk deel van deze noodwacht-ambtenaren in de nieuwe organisatie geplaatst zal kunnen worden.

Totaal overzicht formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding per 1-1-1986

	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincies					
Totaal	24	8	16	—	
Brandweerregio's					
Totaal	190	58	132	—	
Rode Kruis					
<i>Functies nationaal</i>	6	—	3	2	1
<i>Functies provinciaal</i>	25	3	10	7	5
Totaal	31	3	13	9	6
BaGD					
Totaal	61/3 (25)	4/3 (2)	57/3 (23)	—	
Nog beschikbare formatieplaatsen per 1-1-1986	270	71	184	9	6

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Groningen

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	—	2	—	
Brandweerregio						
«Centraal Groningen—Noord-Drenthe» (34)		3	—	3	—	
«Noord-Oost Groningen» (36)		3	—	3	—	
«Westerwolde—Oldambt—Veenkoloniën» (49)		3	—	3	—	
Totaal		9	—	9*	—	
Rode Kruis						
Chef Staf		1	—	—	1	—
Medewerker administratie/beheer		1/2	—	1/2	—	—
Consulent		—	—	—	—	—
Andere medewerker		—	—	—	—	—
Totaal		3/2 (2)	—	1/2 (1)	1	—
BaGD						
«Centraal Groningen—Noord-Drenthe» (34)	1	1/3	—	1/3	—	
«Noord-Oost Groningen» (36)	1	1/3	—	1/3	—	
«Westerwolde—Oldambt—Veenkoloniën» (49)	1	1/3	—	1/3	—	
Totaal	3	3/3 (1)	—	3/3 (1)	—	
Nog beschikbare formatieplaatsen		14	—	13*	1	—

* In principe zullen in de loop van februari 1986 vier noodwachtambtenaren bij de Brandweer gedetacheerd worden.

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Friesland

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	–	2	–	
Brandweerregio						
«Friesland Noord» (23)		3	–	3	–	
«Friesland Zuid-West» (33)		3	1	2	–	
«Friesland-Oost» (39)		3	–	3	–	
«Schoterwerven» (40)		3	–	3	–	
Totaal		12	1	11	–	
Rode Kruis						
Chef Staf		1/2	–	–	1/2	–
Medewerker administratie/beheer		1/2	–	1/2	–	–
Consulent		–	–	–	–	–
Andere medewerker		–	–	–	–	–
Totaal		2/2 (2)	–	1/2 (1)	1/2 (1)	–
BaGD						
«Friesland Noord» (23)	1	1/3	–	1/3	–	
«Friesland Zuid-West» (33)	1	1/3	–	1/3	–	
«Friesland-Oost» (39)	1	1/3	–	1/3	–	
«Schoterwerven» (40)	1	1/3	–	1/3	–	
Totaal	4	4/3 (2)	–	4/3 (2)	–	
Nog beschikbare formatieplaatsen		18	1	16	1	–

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Drenthe

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	–	2*	–	
Brandweerregio						
«Zuid-Oost Drenthe» (0,1)		3	2	1	–	
«Noord- en Midden-Drenthe» (25)		3	–	3*	–	
«Reest en Vecht» (38)		3	2	1	–	
Totaal		9	4	5	–	
Rode Kruis						
Chef Staf		1/2	–	–	1/2	–
Medewerker administratie/beheer		1	–	1	–	–
Consulent		–	–	–	–	–
Andere medewerker		–	–	–	–	–
Totaal		3/2 (2)	–	1	1/2 (1)	–
BaGD						
«Zuid-Oost Drenthe» (0,1)	1	1/3	–	1/3	–	
«Noord- en Midden-Drenthe» (25)	1	1/3	–	1/3	–	
«Reest en Vecht» (38)	1	1/3	–	1/3	–	
Totaal	3	3/3 (1)	–	3/3 (1)	–	
Nog beschikbare formatieplaatsen		14	4	9*	1	–

* In principe worden twee formatieplaatsen bij de opheffing van de Organisatie Bescherming Bevolking door noodwacht-ambtenaren bezet (provincie en brandweerregio «Noord- en Midden-Drenthe»).

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Overijssel

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	2**	—	—	
Brandweerregio						
«Almelo» (17)		3	2	1	—	
«Midden-Twente» (18)		3	3	—	—	
«Midden-IJssel» (32)		3	1**	2	—	
«Enschede» (35)		3	2	1	—	
«IJsseldelta» (41)		4	2	2*	—	
Totaal		16	10	6	—	
Rode Kruis						
Chef Staf		1	1	—	—	—
Medewerker administratie/beheer		1/2	—	1/2	—	—
Consulent		—	—	—	—	—
Andere medewerker		—	—	—	—	—
Totaal		3/2 (2)	1	1/2 (1)	—	—
BaGD						
«Almelo» (17)	1	1/3	1/3	—	—	
«Midden-Twente» (18)	1	1/3	1/3	—	—	
«Midden-IJssel» (32)	1	1/3	—	1/3*	—	
«Enschede» (35)	1	1/3	1/3	—	—	
«IJsseldelta» (41)	1	1/3	—	1/3*	—	
Totaal	5	5/3 (2)	3/3 (1)	2/3 (1)	—	
Nog beschikbare formatieplaatsen		22	14	8*	—	—

* In principe zullen voor eind februari 1986 twee noodwachtambtenaren gedetacheerd worden (één bij de regionale brandweer «IJsseldelta» en één ten behoeve van de basisgezondheidsdiensten behorende bij de brandweerregio's «Midden-IJssel» en «IJsseldelta»).

** Twee noodwachtambtenaren zijn afkomstig uit Kring Friesland-a (provincie en brandweerregio «Midden-IJssel»).

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Gelderland

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	—	2	—	
Brandweerregio						
«Oost-Veluwe» (8)		3	1	2	—	
«West-Veluwe/Valleigebied» (19)		3	—	3	—	
«Noordwest-Veluwe» (31)		3	—	3	—	
«Oost-Gelderland» (43)		3	2*	1	—	
«Arnhem» (45)		4	—	4	—	
«Nijmegen en omstreken» (48)		3	—	3	—	
«Westelijk Gelders Rivierengebied i.o.» (62)		3	—	3	—	
Totaal		22	3	19	—	

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Rode Kruis						
Chef Staf		1	1	—	—	—
Medewerker administratie/beheer		1	—	1	—	—
Consulent		—				
Andere medewerker		—				
Totaal		2	1	1	—	—
BaGD						
«Oost-Veluwe» (8)	1	1/3	—	1/3	—	
«West-Veluwe/Valleigebied» (19)	1	1/3	—	1/3	—	
«Noordwest-Veluwe» (31)	1	1/3	—	1/3	—	
«Oost-Gelderland» (43)	1	1/3	—	1/3	—	
«Arnhem» (45)	1	1/3	—	1/3	—	
«Nijmegen en omstreken» (48)	1	1/3	—	1/3	—	
«Westelijk Geldersrivierengebied i.o.» (62)	1	1/3	—	1/3	—	
Totaal	7	7/3 (3)	—	7/3 (3)	—	
Nog beschikbare formatieplaatsen		29	4	25	—	—

* Een noodwachtambtenaar is afkomstig uit Kring Zuid-Holland-e.

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Utrecht

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	—	2	—	
Brandweerregio						
«Utrecht» (37)		8	1	7	—	
«Eemland» (50)		3	1*	2	—	
Totaal		11	2	9	—	
Rode Kruis						
Chef Staf		1	—	—	—	1
Medewerker administratie/beheer		1/2	—	—	—	1/2
Consulent		—				
Andere medewerker		—				
Totaal		3/2 (2)	—	—	—	3/2 (2)
BaGD						
«Utrecht» (37)	3	3/3	—	3/3	—	
«Eemland» (50)	1	1/3	—	1/3	—	
Totaal	4	4/3 (2)	—	4/3 (2)	—	
Nog beschikbare formatieplaatsen		17	2	13	—	2

* Deze noodwachtambtenaar is afkomstig uit Kring Gelderland-a.

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Noord-Holland

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	2	—	—	
Brandweerregio						
«Gooi en Vechtstreek» (4)		3	—	3	—	
«Kop van Noord-Holland» (6)		3	—	3	—	
«Zaanstreek» (13) }		6	4	2	—	
«Waterland» (21) }						
«Noord-Kennemerland» (22)		3	—	3	—	
«West-Friesland» (24)		4	—	4	—	
«Amstelland/de Meerlanden» (28)		3	3	—	—	
«Kennemerland» (44)		4	1	3	—	
«Amsterdam en omstreken» (51)		6	2	4	—	
Totaal		32	10	22	—	
Rode Kruis						
Chef Staf		1	—	—	1	—
Medewerker administratie/beheer		1	—	1	—	—
Consulent		—	—	—	—	—
Andere functies		—	—	—	—	—
Totaal		2	—	1	1	—
BaGD						
«Gooi en Vechtstreek» (4)	1	1/3	—	1/3	—	
«Kop van Noord-Holland» (6)	1	1/3	—	1/3	—	
«Zaanstreek» (13) }	1	1/3	—	1/3	—	
«Waterland» (21) }						
«Noord-Kennemerland» (28)	1	1/3	1/3	—	—	
«West-Friesland» (24)	1	1/3	—	1/3	—	
«Amstelland/de Meerlanden» (22)	1	1/3	—	1/3	—	
«Kennemerland» (44)	1	1/3	—	1/3	—	
«Amsterdam en omstreken» (51)	3	3/3	—	3/3	—	
Totaal	10	10/3 (4)	1/3 (1)	9/3 (3)	—	
Nog beschikbare formatieplaatsen		40	13	26	1	—

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Zuid-Holland

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	—	2	—	
Brandweerregio						
«Delft» (7)		3	1	2	—	
«Zuidelijk Zuid-Holland» (10)		7	—	7	—	
«Rijnland» (12)		4	3	1	—	
«Midden-Holland» (16)		4	3	1	—	
«Noordelijke Delta» (20)		9	3	6	—	
«Haagland» (46)		5	1	4	—	
Totaal		32	11	21	—	

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Rode Kruis						
Chef Staf		1	—	—	—	1
Medewerker administratie/beheer		1	—	1	—	—
Consulent		(1)	—	—	(1)	—
Andere medewerker		—	—	—	—	—
Staflid operatiën en opleidingen		1	—	—	1	—
Medewerker opleidingen		1	—	—	1	—
Staflid verbindingen		1	—	1	—	—
Medewerker verbindingen		1	—	1	—	—
Medewerker secretariaat		2	—	1	—	1
Totaal		8	—	4	2	2
BaGD						
«Delft» (7)	1	1/3	—	1/3	—	—
«Zuidelijk Zuid-Holland» (10)	2	2/3	—	2/3	—	—
«Rijnland» (12)	1	1/3	—	1/3	—	—
«Midden-Holland» (16)	1	1/3	—	1/3	—	—
«Noordelijke Delta» (20)	4	4/3	—	4/3	—	—
«Haagland» (46)	2	2/3	—	2/3	—	—
Totaal	11	11/3 (4)	—	11/3 (4)	—	—
Nog beschikbare formatieplaatsen		46	11	31	2	2

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Zeeland

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	1	1	—	—
Brandweerregio						
«Noord- en Midden-Zeeland» (5)		4	—	4	—	—
«Zeeuws-Vlaanderen» (14)		3	1	2	—	—
Totaal		7	1	6	—	—
Rode Kruis						
Chef Staf		1	—	—	—	1
Medewerker administratie/beheer		1	—	1	—	—
Consulent		(1)	—	—	(1)	—
Andere medewerker		—	—	—	—	—
Totaal		2	—	1	—	1
BaGD						
«Noord- en Midden-Zeeland» (5)	1	1/3	—	1/3	—	—
«Zeeuws-Vlaanderen» (14)	1	1/3	—	1/3	—	—
Totaal	2	2/3 (1)	—	2/3 (1)	—	—
Nog beschikbare formatieplaatsen		12	2	9	—	1

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Noord-Brabant

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	1	1	—	
Brandweerregio						
«Noord-Oost Noord-Brabant» (0,2)		5	3	2	—	
«Midden-Brabant» (1)		4	2	2	—	
«Roosendaal» (3)		4	—	4	—	
«Zuid-West Noord-Brabant» (9)		5	5	—	—	
«Zuid-Oost Noord-Brabant» (11)		4	2	2	—	
«Breda» (26)						
Totaal		22	12	10	—	
Rode Kruis						
Chef Staf		1	—	—	—	1
Medewerker administratie/beheer		1	—	1	—	—
Consulent		(1)	(1)	—	—	—
Andere medewerker		—	—	—	—	—
Totaal		2	(1)	1	—	1
BaGD						
«Noord-Oost Noord-Brabant» (0,2)	1	1/3	—	1/3	—	
«Midden-Brabant» (1)	1	1/3	—	1/3	—	
«Roosendaal» (3)	1	1/3	—	1/3	—	
«Zuid-West Noord-Brabant» (9)	2	2/3	—	2/3	—	
«Zuid-Oost Noord-Brabant» (11)	1	1/3	—	1/3	—	
«Breda» (26)						
Totaal	6	6/3 (2)	—	6/3 (2)	—	
Nog beschikbare formatieplaatsen		28	13	14	—	1

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Limburg

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	—	2	—	
Brandweerregio						
«Westelijke Mijnstreek» (29)		3	—	3	—	
«Roermond» (30)		3	1*	2	—	
«Noord-Limburg» (42)		3	3	—	—	
«Oostelijk Zuid-Limburg» (47)		3	—	3	—	
«Zuid-West-Limburg» (67)		3	—	3	—	
Totaal		15	4	11	—	
Rode Kruis						
Chef Staf		1	—	—	1	—
Medewerker administratie/beheer		1	—	1	—	—
Consulent		—	—	—	—	—
Andere medewerker		—	—	—	—	—
Totaal		2	—	1	1	—

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
BaGD						
«Westelijke Mijnstreek» (29)	1	1/3	—	1/3	—	
«Roermond» (30)	1	1/3	—	1/3	—	
«Noord-Limburg» (42)	1	1/3	—	1/3	—	
«Oostelijk Zuid-Limburg» (47)	1	1/3	—	1/3	—	
«Zuid-West-Limburg» (67)	1	1/3	—	1/3	—	
Totaal	5	5/3 (2)	—	5/3 (2)	—	
Nog beschikbare formatieplaatsen		21	4	16	1	—

* Deze noodwachambtenaar is afkomstig uit Kring Overijssel-b.

Formatieplaatsen hulpverleningsorganisatie rampenbestrijding provincie Flevoland

	VG	Organiek	Gedetacheerd	Rest	Markt	Rode Kruis
Provincie						
Totaal		2	—	2	—	
Brandweerregio						
«Flevopolders» (65)		3	—	3	—	
Rode Kruis						
Chef Staf						
Medewerker administratie/beheer						
Consulent						
Andere medewerker						
Totaal						—
BaGD						
«Flevopolders» (65)	1	1/3	—	1/3	—	
Totaal	1	1/3 (1)	—	1/3 (1)	—	
Nog beschikbare formatieplaatsen		6	—	6	—	—